Tizenhatodik évfolyam. 26-ik szám.

ELŐFIZETÉS
HELYBEN:
Egy évre ..... 24 korona.
Egy hora ..... 2 korona.
VIDEKEN:
Egy évre ..... 28 korona.
Egy hora ..... 2 k. 40 f.
HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fil. minden következőnél 16 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.
KIADÓHIVATAL:
Aradi Nyomda Részvény-Társaság.
József főherczeg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901. | FELELŐS SZERKESZTŐ: Stauber József. | Csütörtök, január 31.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezérczikk: Az aradi rendőrség mizériái.
A képviselőház ülése.
Edward király Londonban.
Lánczy Leó és Olay Lajos képviselők párbaja.
Nagy csalás egy malomnál.
Rehabilitált ezredorvos.
Ingyen kenyér!
VII. Edward angol király magyarországi rokonai.
Főhadnagy, ki lelőtte a kapitányát.
Egy csók miatt.
Gyász.
Tárcza: Levél. Irta: Nógrádi László.
Regény-Csarnok: A szürke asszony. Irta: Sudermann H. Forditotta: Hellerné-Oláh Margit.

Az aradi rendőrség mizériái.

Arad, január 30.

Az aradi rendőrség bünügyi osztályának állapotát ismertettük tegnapi számunkban és megemlékeztünk egy az ügyvédi kamarához beterjesztett emlékiratról, mely a sürgős intézkedések megtételére hivja fel az illetékes köröket. A panasz jogosultnak látszik, mert megdönthetlen számok és adatok erősitik a panaszt. E helyütt több izben foglalkoztunk a rendőrségnek a bünügyek nyomozására vonatkozó kötelességeivel, melyeket az uj bünvádi eljárás reá ró anélkül, hogy törődött volna azzal, miként lesz képes a rendőri hatóság ennek az óriási, nagy felelősséggel járó, széles büntetőjpgi tudást feltételező feladatnak megfelelni.

Es ez törvényhozásunknak egyik megbocsájthatlan könnyelmüsége, mert ismét csak nem tett egyebet, minthogy a külföldi törvényeket egyszerüen átültette a saját törvénytárába és megfeledkezett arról, hogy a törvényeket alkalmazni is kell és hogy ahhoz a külföldnek meg van minden előfeltélele, anyagi és szellemi ereje, nálunk pedig mind ez teljesen hiányzik.

Hiszen megengedjük, szép törekvés az, ha a külföld általánosan elismert és a közjó érdekében levő törvényes intézkedéseiket felismerjük és azokat nálunk is meghonositani iparkodunk, de végzetesnek tartjuk, ha czen különben áldásos törvényeket egyszerüen átültetjük, anélkül, hngy gondoskodtunk volna arról, hogy a törvény alkalmazására meg is legyen az az azt feltételező anyagi és szellemi erő.

Csemegi Károly büntetőtörvénykönyve az európai törvénykönyvek között a legelőkelőbb helyet foglalja el; abban törvényes intézkedés van a javitó intézetekről is. A törvény életbe lépett anélkül, hogy javitó intézeteink lettek volna.

Börtön-rendszabályaink intézkednek a legnagyobb humanitással a vizsgálati foglyokról, hogy azok külön czellákba helyezendők, el-elkülönitve az elitélt foglyoktól. Emlékezzünk csak vissza, hogy a régi megyeház börtöneiben miként helyezték el a vizsgálati foglyokat? Pincze odukban, sötét, dohos nedves helyiségekben — mert nem voltak külön helyiségek a vizsgálati foglyok részére. *Rendelet* volt, de *czella* nem.

Az uj bünvádi eljárás behozta a közvád képviseletét a vétségekre és kihágásokra is ép ugy, mint azt a müvelt külföldön tapasztalta. A törvény életbe lépett, de miután az ügyészség létszáma nem volt elegendő ez elv gyakorlati keresztülvitelére. teremtettek egy gárdát *ügyészségi megbizottak* czimmel, oly fizetéssel, mely szinte nevetséges. Nagyon természetes, hogy ez a nagyszerü büntetőjogi elv megfeneklett, mert ily alamizsnáért jogi képzettségü egyének nem jelentkeztek, és akik jelentkeztek, azok nagy része lemondott a kitüntető tisztségről. Es mi most az állapot? Birósági jegyzőket, szolgabirákat rendeltek be a hivatalba, kik elvonatván tulajdonképeni hivatásuktól, megakadt a biróság ügykezelése és a közigazgatás gépezete.

Es ugyanigy vagyunk a bünügyek nyomozásával megbizott rendőrséggel is. Rádiktált a törvény rengeteg munkát, de hogy a munkát ki végezze, annak fizetését ki biztositsa, azzal a törvényhozás egyszerüen ném törődött.

Ez mind igaz, szomoru igazság. A törvényhozás a legjobb intencióktól volt áthatva, mikor ezeket a törvényeket megalkotta, de végzetes az a könnyelmüsége, mely a törvényt ily előkészületlenül életbe léptette.

TÁRCZA.

Levél.

Irta: **Nógrádi László.**

Grün Jeremiás, a mint este szobájában eloltotta a lámpát s lefeküdt, arra gondolt, hogy milyen szép álmai lesznek a győzelmes nap után. Mert győzelmes napja volt igazán. Hofmann Róza, a gazdag leány, neki, Grün Jeremiásnak, a ki még nemrégen a nyomorusággal küzdve, remegve gondolt sorsára, megvallotta, hogy szereti. A szerencse immár kezében van, tudománya szépen kezd kamatozni.

— Hogy is tehettem igéretet a szegény falusi korcsmáros leányának, — mormogta kedvetlenül.

S akkor egyszerre, hogy ezt gondolta, gondolatok rohanták meg lelkét, gondolatok, melyektől nem tudott szabadulni. Elüztek ezek minden álmot.

Grün Jeremiás keserü szemrehányást tett magának a multért. Érezte, hogy hibát követett el, mikor Mühlstein Rózával az alkut megkötötte. Az áldás, mely fejére szállt akkor az egyszerü emberektől, ránehezkedett a lelkére. Érezte, hogy hibát követett el most is, mikor könnyedén megszegte szavát, a gazdag Hofmann Rózának tett igéretet.

Sehogy se tudta elhitetni magával, hogy helyesen cselekedett. Tudománya cserbe hagyta, a lelkiismeret beszélt, az észt legyőzte a sziv.

— Csaló, — mondta valaki. — megcsaltál egy szegény leányt, a ki téged szeret.

— Nem csaltam meg, — mondta Grün Jeremiás, — most már nem szeretem.

— Nem szereted? hát kit szeretsz?

— Hofmann Rózát, őt szeretem.

— Es miért szereted? tekints a lelkedbe, Grün Jeremiás. Grün Jeremiás a lelkébe tekinteti s lent a mélyén megtalálta, hogy miért szereti Hofmann Rózát.

— Ugy e mert gazdag? elhagytad volna-e a másikat, ha az is gazdag? — szólt megint a Jeremiás lelkiismerete. Ne beszélj, ne hazudj, engem el nem altatsz. Nem hagytad volna el? Most, hogy valami lettél, kereskedsz magaddal, Grün Jeremiás. Emlékezzél, mi voltál.

Grün Jeremiás homlokát kiverte a verejték, ugy érezte, mintha fojtogatná valaki. Hirtelen kiugrott ágyából, meggyujtotta a lámpát s irni kezdett, levelet irni Mühlstein Rózának, a szegény falusi korcsmáros leányának. Tisztázni akarta magát.

— „Kedves Róza". Nem, ez nem igaz. „Mühlstein Róza kisasszonynak". Ez meg furcsa. nagyon furcsa, igy soha se szólitottam, alkudozott önmagával Grün Jeremiás. „Róza", igy lesz a legjobb. „Róza, csodálkozni fogsz, hogy oly sokáig nem irtam. Ime hallgass meg, olvasd el figyelmesen levelemet s meg fogsz mindent érteni". Itt megállt, valaki megfogta kezét.

— Mit akarsz te, Grün Jeremiás? minek irsz te levelet? hazudni akarsz ujra, ugy-e hazudni? Egyet irhatnál csak: Megcsaltalak, elhagytalak, találtam gazdagabbat, mint te. Ird ezt!

Egy ideig gondolkozott, aztán megint irni kezdett:

„Evekkel azelőtt, mikor még otthon voltam, semmi és senki, beszéltem neked terveimről. — Mondtam, hogy valami akarnék lenni, szeretnék több lenni, mint falusi korcsmáros, vagy boltos. Te kétkedtél Róza, hogy ez sikerülni fog nekem. Nagyon helyesen, a látszat melletted szólt. Semmim nem volt, egyedül álltam . . ."

— Grün Jeremiás hazudsz, kiáltotta a Jeremiás lelkiismerete. Nem voltál egyedül, volt veled valaki, az a szegény lány, a kit megcsaltál.

Grün Jeremiás egy ideig küzködött magával, azután irt:

„Ha reád hallgatok, Róza, te azt mondtad, maradjak otthon, elégedjek meg a szegénységgel, akkor nem lett volna belőlem semmi, lettem volna olyan egyszerü ember, mint ti vagytok, tekintetem nem járt volna tul a falu határán, beleszoktam volna szegénységbe, nyomoruságba, éltem volna veletek. mert csak titeket ismertelek volna. Es bevégeztem volna az életet, lehunytam volna szemeimet ősz fejjel azon tudattal, hogy eleget éltem, eléggé kivettem részem a földi élet örömából, bánatából; volt egy kis boru, egy kis derü, mindket-

Az Aradi Közlöny minden előfizetője biztositva van balesetből eredő halál vagy rokkantság ellen mindaddig, amig előfizetése tart.

A városok görnyednek a sok tehertől és az állami funkciók ily nagymérvü áttelerélése a városokra sem nem helyes, sem nem czélszerü, sem nem igazságos.

De a törvény -- sajnos — életbe lépett és most már hiába való minden elmélkedés és jogos panasz. Nem marad más hátra, mint az egyelőre megváltozhatatlanba bele nyugodni és most már legalább arról gondoskodni, hogy a közbiztonság nagyobb veszélynek kitéve ne legyen.

Ez a kényszerüség parancsolja, hogy az aradi rendőrség bünügyi osztályának személyzete olykép szaporittassék, mint azt eredetileg, a helyzetet jól felismerő főkapitány tervezetébe felvette.

Meghajlunk azon ellenérv előtt, hogy még több terhet vegyünk magunkra? Még jobban srófoljuk az adó csavart? Igaz, tökéletesen igaz, hogy már alig birjuk a közterheket, de másrészt a polgárok személy- és vagyonbiztonsága oly czél, mely elől kitérnünk nem lehet és melynél a nehány ezer forint megtakaritás sok százezer forint anyagi kárt és számokban ki nem fejezhető erkölcsi kárt eredményezne.

Azért hát vérző szivvel bár, fel kell hivnunk első sorban a holnap délután évközgyülését tartó ügyvédi kamara figyelmét azon előterjesztésre, mely a rendőrség bünügyi osztályában mutatkozó baj gyors elháritását czélozza. △

POLITIKAI HIREK.

Tisza István gróf, az Adria m. kir. tengerhajózási részvénytársaság, a Bihart h. é. vasut részv.-társ., a Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.-társ., a Magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankja mint részvénytársaság, a Rimamurány-salgatarjáni vasmü részvénytársaság és a *Weitzer-féle aradi waggongyár* részvénytársaság vezetőségeinek bejelentette a nevezett vállalatoknál elfoglalt igazgató-tanácsosi, illetve elnöki állásáról való *lemondását*. A lemondó levélben a gróf ériti azokat a méltatlan vádakat, melyeket összeférhetetlenség czimen intéztek azon országgyülési képviselők ellen, kik hitelintézetek vagy iparvállalatok vezetésében részt vesznek. Tisza gróf elvileg a politikai és gazdasági életre való kihatásokban készenek tartja ezt a tulhajtott irányzatot s mivel azzal megküzdeni, illetve összeférhetlenségi kérdésnek minden jogos szempontot lehetőleg kielégitő méltányos megoldásában közremüködni akar, hogy e kötelességében ne legyen feszélyezve, a miatt köszönt le a vállalatóknál elfoglalt összes állásairól.

Budapestről telefonálja ma tudósitónk: *Tisza* István grófnak lemondásaihoz több oldalról különböző kombinációkat füznek. Illetékes helyről jelentik, hogy *Tisza* István kizárólag az ő kifejtendő álláspontjának teljes elfogulatlansága és függetlensége érdekében mondott le állásairól, anélkül, hogy ezzel mások magatartásának prejudicálni akarna.

—

Czáfolat. A Magyar Távirati Iroda jelenti: Egy hécsilapnak azt a hiresztelését, hogy *Széll* Kálmán miniszterelnök a Baernreither-féle formula alapján tárgyalásokat folytatott *Körber* osztrák miniszterelnökkel, illetékes helyen alaptalan kombinánzionak nyilvánitják.

A képviselőház ülése.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósitása. —

Budapest, január 30.

Gyors tempóban haladt előre ma a kereskedelmi költségvetés részletes tárgyalása, de érdeklődést csupán az ülés elején keltett, mert csakhamar hire ment a folyosón az Olay-Lánczy párbajnak és mindenki kisietett, hogy részleteket, minél pikánsabbakat halljon a legujabb afférről.

A mai vitának két érdekes mozzanata van: az egyik az, hogy Kossuth Polónyival szemben a gyáripar mellett foglalt állást. A másik az, hogy Hegedüs miniszter megkétszerezte a balatonhajózási tételt a balatoni forgalom előmozditására.

Hisszük, hogy igy mielőbb sikerülni fog az idegen forgalmat is növelni a Balaton vidékén.

Részletes tudósitásunk itt következik:

Elnök: Dániel Gábor, alelnök.

A kormány részéről jelen vannak: Széll Kálmán miniszterelnök, Hegedüs Sándor, Darányi Ignácz és Wlassics Gyula miniszterek.

Molnár jegyző bejelenti, hogy Polónyi Géza Hegyi Antal csongrádi plébános megidézése tárgyában interpellálni fog.

A Népszava.

A *napirend előtt* felszólal

Buzáth Ferencz és utal arra, hogy a képviselőház elhatározta ugyan, hogy a Népszava ellen sajtópert indit, de az ügyészség mindeddig még nem inditotta meg a pert. Igy sokan azt hiszik, hogy a képviselőház maga elévülni hagyja a dolgot, a mi nem felel meg a Ház méltóságának.

Elnök kijelenti, hogy a képviselőház megtette a szükséges intézkedéseket.

Benke Gyula előadó beterjeszti a zárszámadási jelentéseket.

A kereskedelmi költségvetés.

Az *iparfejlesztés* tételénél

Kossuth Ferencz már a német kanczellár kijelentése miatt is sürgeti az önálló vámterület felállitását. E nélkül nem boldogulunk. Helyesli a miniszter akcióját a gyáripar létesitése és fellenditése tárgyában s itt Polónyival szemben is azt hangoztatja, hogy nekünk nagy gyáriparra van szükségünk, hogy minden szükségletünket itt szerezhessük be az országban. (Élénk helyeslés.)

A *kereskedelmi szakoktatásnál*

Major Ferencz a felsőbb kereskedelmi szakoktatás fejlesztését kivánja, hogy a nagykepzettségü kereskedők a külkereskedelmet emeljék.

Hegedüs Sándor miniszter üdvözli Kossuthot, hogy vele együtt a függetlenségi párt a gyáripar mellett foglal állást. Ami az önálló vámterületet illeti, más az álláspontja, de annyit kijelenthet, hogy a kormány *minden eshetőségre készen van* és megtette az előkészületeket arra is, ha netán az önálló vámterület felállitására kellene rátérnünk. Majornak azt feleli, hogy a kultuszminiszterrel érintkezni fog a felsőbb kereskedelmi oktatás tárgyában. (Helyeslés.)

A *posta és távirda* tételénél

Lakatos Miklós a szegény emberek, a levélhordók, postakézbesitők érdekében szólal fel.

Hegedüs miniszter megigéri, hogy a postakézbesitők sorsán segiteni fog, a mennyire csak lehetséges. (Általános helyeslés.)

A *hajózás* tételénél

Lukács Gyula kijelenti, hogy a fiumei tengerészeti akadémia nem felel meg az igényeknek.

---

tőből éppen annyi, hogy azt mondhassam: nyugodtan halod meg. Éltem s meghaltam volna azon hittel, hogy eleget tettem emberi rendeltetésemnek. Róza, ha én terád hallgatok, akkor minden igy történik, de jól jegyezd meg, igy nem lett volna jó. — Mert nem az az ember rendeltetése, hogy kezet kézbe téve ott maradjon ülve, hová sorsa születésével helyezte, hanem hogy vegye föl a harczot az élettel, küzdjön, törekedjék bátran előre. A harczoló, a küzdő ember tölti be igazán földi hivatását, népünk is negyven évig vándorolt, szenvedett a pusztában, mig végre bejutott az igéret földére.

Róza, emlékezel beszélgetésünkre a kertben. Nem akarlak vádolni, hogy te tartóztattál, — hiszen egyszerü lelkedtől más nem várható — de az igaz, ha nincs bennem elszánt akarat, előre törekvő vágy, sohse lettem volna semmi. Magamnak köszönhetek mindent, hogy most valami vagyok"

— Grün, Jeremiás, — szólt valaki, — mond, miért akartál valami lenni? ha nincs a szegény Róza, akkor akartál volna-e valami lenni? Grün Jeremiás szinte valóban hallotta a szót, mintha az a beszélő valaki ott volna csakugyan, Mintha ott állna a háta mögött zord arczczal, s a vállán keresztül nézné, hogy mit ir.

Mélyen irása fölé hajolt, s reszkető kézzel irt tovább:

„Irtam neked, Róza, hogy mennyit szenvedtem, mennyit türtem. Az éhezés, az semmi, hogy nem volt hová lehajtani fejemet, semmi, semmi, hidd el Róza, de hányszor aláztak s dobáltak sárral meg, mikor munkát kértem. Eltürtem mert hiszen magam léptem a szenvendések utjára, s nemes, nagy czélom volt kiküzdeni tehetségemnek azt a helyet, hová eljutva, azt az emberiségnek szolgálatára szentelhetem.

„Te talán nem érted ezt, Róza, nem tanultál sokat, a te világod a te falud, te eleget vélsz tenni hivatásodnak, ha napi kis dolgaidat elvégezheted, de én tudom, hogy más az ember hivatása. Te boldog vagy a magad kis világában, mert ebben feltalálod valóban boldogságodat. Kinek használsz? Csak magadnak, — ez kevés, jegyezd meg jól, kevés; a ki csak a maga boldogságát keresi és tekinti, az nem helyesen jár el. Önzetlennek kell lenni és az emberiség boldogságáért fel kell áldoznunk a magunk boldogságát is. Mi szenvedjünk, csak az emberek boldogok legyenek. Ér esz most már engemet, Róza? Még nem. Látod, Róza, ha otthon maradok, talán mi ketten egymásban megtaláltuk volna egymás boldogságát, nem tudva semmit a világról, tudatlanul ez emberi nagy hivatásról, — én is boldog lettem volna veled, mert benned megtaláltam volna minden vágyamat, csak te benned, Róza. Igy is boldog lettem volna. De a sors mást rendelt felőlem, hogy hivatásomra ébredjek, hogy tudjam a legnagyobb kötelességet: a magam boldogságát az összes boldogságának feláldozni.

Erts meg, Róza, azért irok neked, hogy megértsed, a mit mondok. Én teljesen lemondtam a magam boldogságáról s pusztán az emberiségnek akarok élni. Sok, sok szenvedéssel jár ez, egész életen át vezet a szenvedések utja, sok fáradtságot, sok munkát követel. Látod, Róza, nem akarom azt, hogy te, a ki megszoktad kis csendes falud boldog világát, kilépj velem olyan utra, mely előtted ismeretlen, szokatlan. Csak szenvedést okozna neked, elpusztul a virág, ha más földbe ültetik. Nem akarlak abba az örvénybe belesodorni, a hová én szándékozom menni, Róza. Sok gond és fájdalom fogja el lelkemet, hogy téged nem vihetlek magammal, de jobban fájna még, ha téged magamhoz kötve, az uton roskadozva, szenvedve látnálak."

— Hazudsz, Jeremiás, — mondta megint valaki, — hazudsz, hamis a beszéded, önző vagy, magad akarsz boldogulni, azért löködd el a lányt.

Grün Jeremiás összerezzent. Ugy tetszett neki, mintha a szoba homályos szögletei megteltek volna sötét alakokkal, kik meredten néznek rá s mohó szemmel követik keze minden mozdulatát. Merően a papirosra nézett s görcsösen szoritotta kezét az irásra.

„Ha mondtam neked valamit régen, Róza, felejtsd el, tapasztalatlan könnyü lélekkel, tudatlanul mondtam, nehéz küzdelem, érett megfontolás után azt kell mondanom, hogy felejtsd el, a mit mondtam Róza, bizom benned, hogy megértettél s nem fogsz engem vádolni, hidd el, sokat szenvedek, hideg verejték ül homlokomon. Róza, te boldog vagy és boldog lehetsz mással, én örökké boldogtalan leszek, — az vagyok, hogy te az enyém nem lehetsz. — Légy tehát boldog és

A Nemzetközi baleset elleni biztositó társaság balesetből eredő halál és teljes rokkantság esetére 3000 koronát, illetőleg a rokkantság mértékének megfelelő összeget biztosit az Aradi Közlöny előfizetőinek.

Major Ferencz a balatoni hajózás érdekében szólal fel.

Hegedüs Sándor miniszter előadja, hogy a fiumei tengerészeti növendékek elhelyezésénél sok nehézséget kell leküzdenie. De sikerült ez irányban már kellő intézkedéseket tenni. A mi a balatoni hajózást illeti, a tételt *megkétszerezte*, hogy a hajózási forgalmat emelhesse. Igy minden fürdőtelepnél kikötőt létesit. (Élénk helyeslés.)

Lukács Gyula a hajóbiztositást nagy tehernek mondja, mert az illetékek igen nagyok.

Hegedüs miniszter kijelenti, hogy ebben az irányban tájékozódni fog és igyekezni fog a bajon segiteni.

A tételt elfogadták.

Elnök az ülést felfüggeszti.

Szünet után

Lázár Menyhért és **Boda** Vilmos vicinális vasutakat kérnek. **Mezei** pedig a budapesti malmok érdekében beszél.

Ugron Gábor meginterpellálja az igazságügyminisztert *Hegyi* Antal csongrádi plebános erőszakos törvénybeidéztetése miatt.

Plósz Sándor miniszter kijelenti, hogy hivatalos tudomása nincs az ügyről, de megvizsgálja, nem történt-e törvénytelenség. Válaszát csak előlegesnek tekinti.

TÁVIRATOK.

Egy volt miniszter halála.

Bécs, jan. 30. *Prazak* br. volt osztrák igazságügyminiszter ma meghalt.

A kinai helyzet.

New-York, jan. 30. (Reuter.) Pekingből jelentik tegnapi kelettel, hogy *Lihungcsang*nak és *Csing* herczegnek sikerült kieszközölniök, hogy Seng és Csufu utasitást kaptak a béketárgyalásokban való részvételre. Csufu, a kit nemrég Csili tartomány kincstárnokának neveztek ki, azelőtt kinai követ volt Koreában. A németek ma megkezdték a követségi őrségek számára való barakkok épitését.

---

felejtsd el örökre a boldogtalan Grün Jeremiást."

Grün Jeremiás reszketve tette le a tollat. Az árnyak kibontakoztak a sötétségből, s szögletekből s már oda telepedtek köréje. Hideg kezök érintését is érezni vélte, suttogó szavaikat is hallotta, a mint mondják: Grün Jeremiás, itt vagyunk, bosszut állunk, vigyázz. Hazug minden szavad, az igazságot eltagadod, most is megcsalod a leányt, — becstelen vagy, Grün Jeremiás.

Ugy tetszett, mintha száz kéz fonódnék torka köré, ielugrik s kiáltani akar. Nem birt. Keze fáradtan hanyatlott le, torkán elakadt a lélekzet s érezte, mint veszti el öntudatát, miként ragadják magukkal az árnyak el az asztaltól a sötét éjszakába . . .

*

Grün Jeremiás arra ébredt fel, hogy valaki erősen kopogtat az ajtón. Fejét kezére hajtva aludt, a nap már besütött az ablakon. A levélre tekintve, mindent megértett.

— A kisasszony könyvet küldött s másikat kér, — hallatszott kintről.

A könyben papirlap volt s ez áll raja finom női kézirással: szeretlek.

Grün Jeremiás más könyvet vett elő, bele egy papirlapot tett, melyre ezt irta: szeretlek, veled álmodtam

A Mühlstein Rózának irt levet pedig összehajtotta, boritékba tette s mosolyogva öltözködni kezdett.

Edward király Londonban.

(Angol-német szövetség.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 30

Az elhunyt angol királynő végtisztességére impozáns módon teszi meg előkészületeit az udvar és Anglia népe. A gyászos hangulatba belévegyülnek a diplomáczia formaiságai, a trónralépés czeremóniái és a politikai átalakulások eshetőségei. A nemzetek életében gyorsabban váltják fel egymást a különböző hangulatok; a gyász és a bibor egymás mellett kiván érvényesülni és mialatt Osbornban konganak a gyász jeléül a harangok, a királyi palotában cseng a czeremónia mester kicsiny csengetyüje, az államérdek szempontjából kivánatos ünnepi szertartások megkezdését jelezve.

Viktória királynő még ravatalán fekszik; a királyi ékességek diszitik koporsóját, és mikor lelkiüdveért szól az udvari kápolna harangja, már meg is huzták a királyné külpolitikájának lélekharangját. *Az angol és bur háboru befejezése, az angol és német szövetség megteremtése* már kiemelkedik Anglia ködéből verőfényes napként és Európa fellélekzik az uj áramlat hatása alatt.

A koporsó, mely az elhalt agg királynő földi maradványait foglalja magában, latin felirata a következő:

„Viktóriának, a legfenköltebb, leghatalmasabb, legkitünőbb fejedelemnőnek, isten kegyelméből a brittek királynőjének, a hit védőjének, India császárnőjének földi hamvai."

Az angol lapok majdnem kivétel nélkül foglalkoznak *Edward* királynak a német trónörököshöz intézett beszédével és ebből a beszédből arra a következtetésre jutnak, hogy a német-angol szövetség megkötése a küszöbön áll.

Edward király Cambridge és Teek herczegek társaságában ma délután Osborneból *Londonba* érkezett. London lakossága nagy lelkesedéssel fogadta a királyt, ki eddig is kedvencze volt a népnek.

Rehabilitált ezredorvos.

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Temesvár, január 30.

Hornung Salamon ismeretes katonaszabaditási bünperének utolsó felvonása tegnap játszódott le a *temesvári* kir. törvényszék büntető tanácsa előtt, a hol *Gerdánovics* Sándor kir. itélőtáblai biró kihirdette *Hornung* Salamon és védője jelenlétében a kir. kuria itéletét, melylyel Hornung Salamont, a kir. tábla itéletének megváltoztatásával, mely Hornungot 6 havi börtönre és 1000 korona pénzbüntetésre itélte a terhére rótt kilencz rendbeli véderő elleni vétség és megvesztegetés büncselekménye alól jogérvényesen *felmentette*.

Ezen sajátságos ügy utolsó fázisában is, egy olyan férfiu felé fordul a közönség résztvevő érdeklődése, a ki a polgári biróság előtt nem is szerepelt vádlott gyanánt, t. i. *Raab* Gyula dr. cs. és kir. ezredorvos felé, a kit a felmentő itélet mégis első sorban rehabilitált, bár másrészt ezen erkölcsi elégtétel csak annál rikitóbb szinben tünteti fel azt a martiromságot, melynek Raab Gyula a mi félszeg katonai jogszolgáltatásunk révén a Hornung-ügygyel kapcsolatban áldozatává lett.

Ismeretes dolog, hogy *Hornung* Salamon temesvári ügynök, a kihez rövid eszü, de annál bővebb erszényü vidéki atyafiak segitségért jártak, hogy hadköteles fiaikat valahogy kiszabaditsák. Mikor több rendbeli feljelentés után elfogták, arra számitva, hogy ezáltal mielőbb szabadlábra jut, azt vallotta a vizsgálóbiró előtt, hogy ő dr. *Raab* Gyula ezredorvost 1200 frttal megvesztegette. Ezen vallomás folytán Raab drt lakodalma előestéjén a temesvári hadbiróság letartóztatta, Temesvárra kisértette, hol is *tizenhét és fél hónapig vizsgálati fogságban tartatott*, mely idő alatt a vizsgálat ugy katonai, mint polgári részről a legszélesebb mederben a legkisebb részletre is kiterjedőleg lefolytattatván, végre 1899. évi október hó 18-án a börtönéből elővezetett dr. Raab jelenlétében megtartották a végtárgyalást, melynek meglepő eredménye az lett, hogy dr Raabot a hadtestparancsnok rendeletére haladéktalanul *szabadlábra helyezték*.

Kétséget kizárólag megállapittatott ugyanis:

1. hogy a gyanusitott sem nem kezelte a hadköteleseket, sem pedig semmiféle bizottságnak, mely a hadkötelesek sorsa felett döntött, tagja nem volt;

2. megállapittatott, hogy a szóban forgó esetekben nemcsak, hogy egészséges hadkötelesek nem szabadultak ki, hanem ellenkezőleg beteg embereket soroztak be, kik közül egy a katonai szolgálatba belehalt, a többieket pedig szolgálatra képtelen voltuk miatt a bünvizsgálat folyama alatt haza bocsátották;

3. kiderült, hogy Hornung ezen hadkötelesekkel a legköltségesebb manipulácziókat és fürdőzéseket végeztette, melyek együgyü czélja arra irányult, hogy a katonai orvosokat félre vezesse, a mi a megvesztegetést egyenesen kizárja;

4. megjelentek a biróság idézése folytán a gyanusitott ezredorvos tiszttársai és hivatali főnökei, a kik fényes erkölcsi bizonyitványt állitottak ki szerencsétlen bajtársuknak. A nagyváradi katonai kórház főorvosa szórol-szóra ezt mondotta: „dr. Raab ezredorvos mindig kifogástalanul teljesitette kötelességét és méltán birta a közbizalmat ugy felebbvalói, mint alantasai körében. A magam részéről, minden bizonyitványát aláirtam és ma is helyt állok mindegyikért";

5. a hadkötelesek szembesittetvén dr. Raabbal, kiderült, hogy azok még látásból sem ismerik a gyanusitott ezredorvost s vele soha semmiféle hivatalos vagy magán érintkezésben nem voltak.

Ezen bizonyitékok sulya alatt dr. Raab vádlójával, Hornung Salamonnal a biróság által szembesittetvén, ez töredelmesen beismerte, hogy a megvesztegetés vádját csak ő költötte s azzal — a mint az neki sikerült is — csak vizsgálati fogságából akart kiszabadulni és a felvett pénzeket elszámolni.

A kir. Curia ezen tényállás alapján az elsőbiróság itéletével egyezően, Bleyer Izso dr. védő felebbezése folytán felmentette Hornung Salamont a megvesztegetés büncselekménye alól, indokaiban kiemelvén, hogy a megvesztegetés tekintetében — önvádján kivül — az egész bünper során egyetlen terhelő adat sem forgott fenn.

Raab Gyula drt a Curia itélete teljesen rehabilitálta, de az elszenvedett hosszu rabság lehetetlenné tette, hogy állását és rangját megtartsa és most 15 esztendei lelkiismeretes és kifogástalannak itélt közszolgálat után nyugdijigényeiről önkényt lemondva, oklevelével kezében uj pályát kell választania. Esetéből kifolyólag ujra beigazolást nyert, hogy a katonai igazságszolgáltatásnak az egész ország által évtizedek óta sürgetett reformja immár tovább el nem halasztható.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A szinház müsora:

Csütörtök: Buborékok, vigjáték, (Páratlan bérlet.)

Péntek: A gascognei nemes, operette. (Páros bérlet.)

Szombat: Délután: A madarász, operette. Este: Télen, népszinmü. (Páratlan bérlet.)

Az előfizetés ténye Aradon nyugtával, vidéken feladóvevénynyel igazolandó. A kötvény és a nyugta, illetőleg feladóvevény megőrzendő.

* **Solti Paula**, a ki tegnap érkezett meg Aradra, ma próbált először a *Télen* szereplőivel. Ez a kedves népszinmü szombaton este kerül szinre. Solti ezenkivül *A szegény Jonathán* operettben fog vendégként föllépni, hogy az aradi közönség itéletet mondjon tehetségéről. Hariettet, a doktor kisasszonyt fogja énekelni.

* **Buborékok**. Csiky Gergely hagyatékából kerül szinre csütörtökön egy darab. A *buborékok* jól megrajzolt alakjai, mulatságos cselekvénye a közönség érdeklődésére tarthatnak számot. Az előadásban résztvesznek. *Bácsné*, *Bács*, *Angyal* Ilka, *Menszáros* Margit, *Rubos* Árpád, *Fenyéri* Mór, *Palágyi* Lajos, *László* Gyula, *Turchányi* Olga, *Érczkövi* Károly, *Kalocsa* Róza, *Garai* Ilona, *Nemes*.

* **Orgona-hangverseny.** *Toepfer* Ármin hirneves orgona-müvész és szász herczegi udvari orgonamester holnap, *csütörtök* délután 5 órakor tartja meg hangversenyét a minoriták templomában. A programmszámok egytől-egyig vallásos ihlettségtől vannak áthatva s igy legkevésbbé sem profanálják az isten házát. Hasonló konczerteket ugy a külföldön, mint hazánkban a legelőkelőbb városokban, érseki, püspöki templomokban tartott már a müvész. Egy orgona-hangversenyre emlékezik közönségünk, mit *Lohr* János tartott Aradon a hetvenes években. Toepfer müvészete határozottan tulszárnyalja Lohr-ét. Fenomenális az a technika, melylyel az orgonát kezeli. Alig hihető, hogy ember nagyobb tökélyre vihette volna az orgonamüvészetet, mint Toepfer. Az aradi minoriták orgonáját rendkivül magasztalja s valóságos extázisba esett, midőn látta a regisztereket és hallotta a legfinomabb árnyalatu hangokat. A müsor a következő:

1. Guilmant Sándor (a párisi Notre-Dame templom orgonistája), Sonata 2. sz. (F.-dur.) 2. a) Mozart W. A.: 2. és 3 változat a Bruckner Antal által orgonára átirt fuvolahangversenyből. b) Beethoven L.: Adagio. 3. Bach I. S.: Nagy ábránd és fuga, (G.-moll.) 3. a) Liszt F.: Consulation 2. sz. b) Schuman R.: Álmok, c) Verdi († 1901. január 28.): Reqiuemétől Crusefixus, orgonára átirta Toepfer A. 5. Toepfer A.: Orgonahangverseny (D.-moll.) az 1892. évben Londonban tartott orgonakongresszusszon kitüntetve (Novello és társa Londoni czég kiadása.) A nemes czélra való tekintettel 1 jegy 2 korona s előre váltható *Réthy* Lipót és fia könyvnyomda üzletében.

* **Az aradi zenedében** február hó 1-én veszi kezdetét a tanév második felére a beiratás. Beiratási dij 10 korona, félévi tandij 25 korona. Arad, 1901. január 30. *Krispin* József igazgató.

* **Zilah és Somogyi**. *Somogyi* Károly szinigazgató szerződést kötött Zilah város polgármesterével, hogy társulatával a nagyváradi szezon után, mint első nyári állomásra Zilahra megy. Pár héttel ezelőtt a szinházra éhes zilahi közönség tárt karokkal fogadta Micsey erdélyi szinigazgató társulatát, mely pár hét óta a zilahi uj szinházban tart előadásokat. Somogyi értesült erről s Micsey előadásaival érdekeit látván megsértve, tudatta Zilah város polgármesterét, hogy a Micseinek adott előadási engedélylyel felmentve érzi magát kötött szerződése alól s tudatja, hogy társulatával nem hajlandó Zilahra menni. A polgármester, *Diószeghi* Zsigmond báró, ma egy Nagyvárad czimére küldött levélben válaszolt Somogyinak. A levél udvarias hangon tudatja, hogy elhatározását tudomásul kellett venniök, „de — végződik az irás — ne vegye rossz néven. Tekintetességed, ha alkalomadtán kellő erkölcsi megtorlásban fogjuk részesiteni.“ Somogyi Károly ma vette kézhez Diószeghy br. polgármester levelét.

* **A harmadik bérletrész** február 1-én esedékes. A szinház pénztárosa ezuton kéri a bérlőket az összeg lefizetésére.

Főhadnagy, ki lelőtte a kapitányát

(Egy katonai birokverseny következményei.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 30.

Vilmos német császár születése napját az egész német birodalomban nagy lelkesedéssel ünnepelték. Diszistentiszteletet, bankettet, iskolai ünnepélyeket tartottak országszerte. Az ünnepélyből a legszebb részt a katonaság vette ki magának. Minden város helyőrsége nagy katonai pompát fejtett ki és a hivatalos ünnepély után kedélyes mulatozást rendezett több helyütt a tisztikar.

A császár, mint a lovagjátékok és tornák nagy tisztelője, ilyen alkalmakkor nagyon szivesen veszi, ha a tisztikar mulatozásaiban és szórakozásaiban visszatér a nemes sporthoz, mely sokkal méltóbb a katonához, mint a modern féiszeg szórakozások.

A császár ezen intenciója szerint a *metzi* helyőrség tisztikara azáltal emelte a nagy nap jelentőségét, hogy *disz-birokversenyt* rendezett a nagy katonai lovardában. A versenyen megjelentek a város hölgyei és a polgári társadalom előkelőségei is. A zsüri emelvényén voltak elhelyezve a versenydijak, köztük az első nagy dij, melyet a császár maga küldött a metzi tisztikarnak.

A hangulat kedélyes, emelkedett volt. Amikor a helyőrség parancsnoka a verseny helyszinén megjelent, középkori lovagkosztümbe öltözött heroldok ezüst kürtjökkel fujták a tornára való hivogatót.

A lovarda nagy ajtai megnyiltak és sorban léptek be a bajnokok, mindegyik vállán másmás szinü szalag. A bajnokok egytől-egyig a tisztikar tagjai voltak, akik a tribün elé állva, miként a gladiatorok a konzulok előtt, ugy tisztelegtek a parancsnok előtt. Eközben ujból szóltak a kürtök, peregtek a dobok és a birkozás megindult.

A versenyzők között az első dijra legtöbb kilátása volt *Adáms* kapitánynak, kivel *Rüger* dr. ezredorvos állott ki a porondra.

A diszes közönség feszült figyelemmel kisérte a birkozók versengését, és hol a kapitány, hol az ezredorvos került fölényre. A válságos pillanatban azonban szenzácziós és kinos fordulatot nyert a birkozás.

Az éles megfigyelő csakhamar észrevehette, hogy a tréfás verseny elveszti ünnepi jellegét, és hogy a versenyzők már nem versenyeznek, hanem dulakodnak és hogy *Adáms* kapitány minden szabály ellenére *megütötte az ezredorvost*.

A parancsnok jelt ad, a kürtök megszólalnak, a dobok peregnek és a kinos inczidens, mely csak a legbeavatottabbak előtt volt ismeretes, azzal lett elütve minden feltünés elkerülésével, hogy a parancsnok a versenyt meddőnek jelentette ki.

Adáms kapitány és *Rüger* ezredorvos megadták egymásnak és a zsürinek a szokásos honőröket és mintha mi sem történt volna, katonás léptekkel vonultak el a porondról.

Az ünnepély programmja véget ért, a kürtösök a verseny végét jelezték és a zenekar „Heil Dir im Sieges kranz“ hangjai mellett eloszlott, a császárt éltetve a versenyen jelen volt diszes közönség.

Ámde a két ellenfél közti ügynek nem volt vége. Az ezredorvos magához kérette főhadnagy bátyját és azt beléavatta a történtekbe.

Rüger főhadnagyon nagyfoku izgatottság vesz erőt és csak annyit jegyzett meg halálsápadtan:

— Ezt az ügyet én intézem el!

Az ezredorvos csodálkozva kérdezte fivérét, hogy mit akar csinálni? hisz ez az ő ügye, azt csak ő intézheti el. De a főhadnagy nem hallgatott reá, felkötötte kardját és tajtékzó dühvel rohant ki az ezredorvos szobájából. Utjában egy hadnagy barátjával találkozott:

— Jöjj velem! — mondá neki.

— Hová? — kérdezi ez meglepetve.

— Siess, nincs vesztegetni való idő.

— És a hadnagy követte a főhadnagyot, ki *Adáms* kapitány lakása felé tartott.

A kapitány az asztalnál ült — szobájában nem volt senki. Amint a főhadnagy az ajtó küszöbét átlépte, e szavakkal fordult az őt kisérő hadnagyhoz.

— Nézd meg jól, ez Adáms kapitány?

A hadnagy csodálkozva nézett a kérdezőre és fejével igenlőleg bólintott.

Erre *Rüger* főhadnagy zsebéből kirántotta revolverét és *egy jól irányzott lövéssel leteritette a kapitányt*. A kapitány holtan esett le a székről.

A főhadnagy a véres tett után önként jelentkezett a parancsnoknál, aki rögtön letartóztatta. A szörnyü eset Metz városát izgatottságban tartja.

Nagy csalás egy malomnál.

(A pénztáros büne.)

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Budapest, január 30.

Fővárosszerte ismert gavallér volt *Knorr* Elek, ki tagja és állandó látogatója volt a főváros legelőkelőbb klubjainak. Egyik budapesti malomnál volt jól dotált állása, ámde fizetése nem állt arányban költséges passzioival. A többit szinte fölösleges is elmondani.

Ha mégis vannak, kik hasonló esetekben a részletek iránt is érdeklődnek, azok olvassák el a következő tudósitást:

Az *Első Budapesti Gőzmalmi Részvénytársaság*-nál nagyobb visszaélésekre jöttek rá. A malom, mely hatalmas exportüzletet tart fenn a külföld nagy államaival, egyike a legnagyobbaknak a fővárosban. *Knorr* Elek pénztáros volt a külföldi váltók kezelésével megbizva s e váltók értékesitésénél a számlákat két példányban irta. Ezt használta fel aztán visszaélésekre, külföldi kommittensnek rendes árfolyamu számlát küldött, a saját könyvébe pedig kisebb árfolyamot vezetett be.

Kilencz esztendő alatt, ameddig a pénztáros ezt a differencziális számadást üzte, ez a különbözet mintegy 120.000 koronát tett ki.

Egy héttel ezelőtt egy véletlen folytán jött rá az igazgatóság a sikkasztásra.

Egyik czégvezetőnek feltünt az angol pénzegység alacsony árfolyama. Utána nézett a tőzsde hivatalos árjegyzésének s bámulva tapasztalta, hogy az elkönyvelt árfolyam sokkal kisebb, mint a tényleges s miután a pénztáros megkérdezése nelkül megvizsgálta annak pénztárkönyveit, azt látta, hogy *a pénztáros az árfolyamokat rendszeresen kisebbitve könyvelte el*. A czégvezető értesitette az igazgatóságot fölfedezéséről s ez azonnal elrendelte a vizsgálatot.

Kérdőre vonták a pénztárost és ő felvilágositást akart adni az ügyről, de maga is annyira belezarodott a számadatokba, hogy

---

Baleset esetén táviratilag, vagy expresslevélben czélszerü a jelentést megtenni az Aradi Közlöny kiadóhivatalának.

végre is *be kellett ismernie*, hogy a két számla közötti külömbözetből eredő összeget saját czéljaira használta föl.

Az igazgatóság azonnal felfüggesztette állásától.

Knorr tizenkét esztendő óta volt a malom szolgálatában.

Az *Első Budapesti Gőzmalmi Részvénytársaság* igazgatósága ma este a „Magyar Tavirati Iroda" utján kijelenti, hogy a sikkasztás egy az igazgatóság reviziója folytán már deczember hóban fölfedezett visszaélésre vonatkozik. A kár, a mely 120,000 koronával jóval kisebb összeget tett, teljesen megtérült részint készpénzben, részint biztositékok adásával. A hütlen tisztviselőt elbocsátották.

MULATSÁGOK.

Farsangi naptár:

Február 1. Az aradi waggongyári önkéntes tüzoltókar tánczestélye (Városliget.)

Február 2. Tanitók bálja (Polgári iskola.) — Az aradi hivatalszolgák bálja (Szinházi sörcsarnok.) — A Máv. altisztek tánczestélye (Központi szálló.) — A radnai önkéntes tüzoltó-egylet tánczestélye (Fekete sas.) — A pankotai önkéntes tüzoltókar hangversenynyel egybekötött tánczestélye (Fehér kereszt.) — A maros-illyei kaszinó-egylet tánczestélye (Vadász-vendéglő.) — A brádi olvasó. egyesület tánczestélye (Hungária-szálló.) — Az aradi székely-asztaltársaság tánczestélye (Vadember.)

Február 3. Az aradi szabómunkások szakegyletének tánczestélye (Kass-vendéglő.)

Február 4. A czigányzenészek piknikje (Knapp-vendéglő.)

Február 9. Az aradi iparosok tánczestélye (Fehér Kereszt.) — Az aradi mérnök- és épitész-egylet estélye (Központi szálló.) — A gyoroki olvasó-egylet tánczestelye. — Az egyesült uj-arad-zsigmondházi önkéntes tüzoltó-egyesület álarczosbálja (Martini-vendéglő.)

Február 16. A waggongyári magyar dalkör hangversenynyel egybekötött tánczestelye (Központi szálló.) — A Máv. aradi fiókmühely munkásainak tánczestélye (Városliget.) — A lutheránusok tánczestélye (Fehér Kereszt.)

(=) **A tanitóbál.** Még csak két nap választ el február 2-ától, az aradi tanitó-bál napjától. Két nap mulva megint ugy mulathat tánczolhat mindenki, mint egy évvel ezelőtt, mert hogy az idei mulafság nem fog a tavalyi mellett elmaradni, az bizonyos. A rendezőség már összeállitotta a hangverseny müsorát, mely a következő:

1. Magyar nyitány *Kéller* Bélától: zongorán négykézre, előadják *Gaál* Irén és *Czifra* Irma urhölgyek.
2. Monolog *„A Házasság sója"* *Görner* C. A.-tól; előadja *Tiszti* Kriszta urhölgy.
3. Suleika *Mendelsohne*-tól énekli *Korbuly* Gizella urhölgy, zongorán kiséri *Boros* Dóra urhölgy.

Ingyen kenyér!

— Ujabb adományok. —

Arad, január 30.

A sors ama sok száz mostoha gyermeke, aki az ingyen-kenyér áldásaiban részesül, szemmel láthatólag napról-napra jobban visszanyeri az embertársai iránt való már-már elvesztett bizalmát, a jövőbe vetett reménységét. S ez az a megbecsülhetetlen, fölötte érdekes szocziális eredmény, a mely az ingyen kenyér nyomában halad és áldást fog hozni a társadalomra. Ezt a szép nagy eredményt előre látta Arad közönsége, amely jóságosan sietett adományait letenni az emberszeretet magasztos oltárára s lehetővé tette, hogy az a sok száz ember mindennap hozzájusson legalább a betevő falat kenyérhez.

Aki ellátogat déltájban a Tabajdy-utczába, ahol az ingyen-kenyeret osztják s végig nézi az egy-két óráig tartó nemes akcziót, különös fájó és megnyugtató tapasztalattal távozik el onnan Akiben csak csöppnyi érzés van embertársaink szenvedései iránt, megdöbben ama szomoru csoportok láttára, összeszorul a szive, midőn a nyomor leplezetlenül, a maga valóságában tárul eléje, azokban a szánalmas alakokban, akik félig öltözve, a hidegtől meggémberedett tagokkal botorkálnak be a kenyér-osztó helyiségbe s mint valami oltárhoz áhitattal közelednek az asztalhoz, ahonnan a jóságos kezek az élet első szükségletét, a betevő falatot nyujtják nekik.

Megtört, roskadozó aggok, akiknek napjai már megszámlálvák, könyek között mondják el nyomoruságukat, hogy utolsó napjaikban nincs senkijök, egyedül állanak a világon, keresni nem tudnak... Valamikor jobb módot látott nyolczvankilenczven esztendős asszonyok, akik koldulni nem tudnak; gyönge, beteg, elhagyatott nők, karjaikon kisdedeikkel; a külvárosi viskók megdöbbentően szánalmas népe; sápadt, sovány gyermekek, a nyomor szülöttei s a szegénység megszámlálhatatlan osztályának tagjai, hálakönnyel szemükben hagyják el a kenyér-osztó helyet, mint valami templomot, ahol vigasztalást, bizalmat, reménységet nyertek. Ilyen emberek között osztottunk ki ma is 392 kenyeret 1286 kilogramm sulyban.

A ma beérkezett két adományt a következőkben mutatjuk ki:

	Korona
Ruchmann János gyüjtése	2.94
Marosiné Berzi Katalin adománya (Szemlak)	2.—
Filléres adományok	2.—
H. S.	1.—
Mai gyüjtésünk összege	7.94
Hozzáadva az eddigi gyüjtés eredményét	5015.05
Eddigi gyüjtésünk	**5022.99**

*

Ruhmann János gyüjtőivén adakoztak: Kakujay Miczike, Schwarcz Jenő és Feri 40—40 fillér, N. N., N. N., 30—30 fillér, Szél Józsika, N. N., Egy nagy baba 20—20 fillér, Anyuska, N. N., Z. I., Eckstein Etel 10—10 fillér, N. N., 8 fillér, Kohn Sándor 7 fillér, Kohn Mariska, Deutsch Ferencz, Mandel Andor 6—6 fillér, Ruhmaun János 5 fillér, Ruhnaun Béluska, Vári Józsika 4—4 fillér, Vári János, Schmidt József, Reich Viktor, Róth Miklós 2—2 fillér. *Összesen 2 koro. a 94 fillér.*

Egy csók miatt.

(Vérengzés a lakodalmon.)

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Arad, január 30.

Egy csók miatt mi minden nem történt már a világon! Hiszen a poéták szerint ez a legnagyobb gyönyörüség, amely halomra dönti a szkeptikusok összes okoskodását a maga meggyőző argumentumával.

A szegedi feketeszéli földeken is rögtönzött egy kisebb fajtáju drámát a csók, de annyi benne a bájos vonás, hogy az ember szinte elfelejti közben a nyomósabb körülményeket, hiszen az egész csak egy szerelmes legény hirtelen elkeseredéséből származott.

Ugy történt a dolog, hogy a héten lakodalom volt *Rózsi* Andráséknál a Feketeszélen. Sok szép beszéd hangzott el, ünnepelték a menyasszonyt meg a vőlegényt, majd a jóizü vacsora végeztével tánczba kapott a fiatalság.

Ropták a tüzes csárdást javában, forgatták a tanyai virágszálakat s közben hangos jókedve támadt *Nyári* Istvánnak. Egy szép leánynyal tánczolt s a magába szedett bátorság az agyába szállt. Olyan bájos, poétikus szép volt kipirult arczával az a kis lány, hogy a legény nem tudott többé magán uralkodni, egy gyors fordulónál lehajolt és megcsókolta a kirult rózsát.

Nem vette észre senki, azaz talán csak egy ember. De nagyobb baj volt ez, mintha százan látták volna mások. Az a csók tördöfés volt *Bezdán* János szivének. Hiszen most is csak véletlenségből történt, hogy nem ő tánczolt azzal a lánynyal. E helyett lehuzódott a szoba egyik sarkába s onnan kisérte éber figyelemmel az önfeledt forgást, szilaj csárdásozást.

Mikor a csók elcsattant, Bezdán János oda akart ugrani Nyárihoz, de volt benne annyi tisztességtudás, hogy nem zavarta meg a társaság kedvét.

Csak kiment a tanyaház pitvarába s ott próbálta lehüteni nagy háborgását; s ez kinozta, gyötörte azért a leányért, aki eldobta magától a hüség virágszálát, hiszen igazán szerelmes leány nem engedheti azt, hogy idegen legény megcsókolja.

Még künn volt, mikor véget ért a csárdás s kijött a Nyári István is. Odaszólt Bezdánhoz:

— Hát téged mi lelt, hogy idekünn lakadalmazol?

A felelet már komorabb volt.

— Ne mókázz Pista, inkább gyere csak közelébb. — Egy kis leszámolni valóm volna veled!

Nyári Pista nagyot nézett, nem tudta eleinte mire vélni a dolgot, aztán közelednt kezdett.

— Mi bajod János? nagyon indulatosan beszélsz.

— Hát az a bajom, — hangzott a felelet, hogy megcsókoltad a Rozált. Igaz-e vagy nem?

Nyári kedélyesen mondta rá:

— Ha már láttad akkor igaznak kell lennie.

Erre Balázs előrántotta zsebéből a bicskát s képen szurta vele Nyárit.

— Nesze neked, *ott szurlak meg ahol csókoltál.* Majd elmulik máskor a kedved tőle.

Az esetnek még csak hire se terjedt, mert a megsurt legény rövidesen eltünt a lakadalom szinhelyéről s otthon gyógyitgatta sebét, mely mára heggedt be némiképpen.

Csak igy jött, bepólyázott arczczal a rendőrségre a panasz irányában, merthát mégsem járja, hogy ilyesmit eltürjön az ember.

Odakünn pedig a Feketeszélen egy kezdődő idyll szakadt félbe, aminek okozója mindenek mozgató ereje: a csók.

SPORT.

+ **A „Meteor"** kerékpár-klub tagjai felkéretnek, hogy az uj tisztviselők tiszteletére folyó hó 31-én este a Vass-szálloda éttermében tartandó társas összejövetelen megjelenni szivesskedjenek. Étkezés étlap szerint. Kezdete este 8 órakor. *A titkár.*

+ **Az aradi kerékpárclub** ez évi közgyülését f. é. február hó 6-án tartja a Hungária kávéház külön termében, a melyre a tagok ez uton hivatnak meg. Az elnökség.

A biztositás egész költségét az Aradi Közlöny kiadóhivatala fedezi.

Gyász.

(A menyég azúrja. A királynő lelke csöndesen száll a levegőben a magasságok felé. Oldalán csillogó szárnyu angyal.)

Angyal: Vess csak egy pillantást Londonra!

Királynő: (Lenéz. Megindultan.) Az egész város az utczán van. Mindenki az ujság különkiadásait olvassa. A középületekre kiüzték a gyászlobogót. A Themse fölött mintha fekete fátyol lebegne. Nézd: egy öreg asszony sir! Ugy látszik mégis szerettek egy kicsit . . .

Angyal: Csak figyeld meg tovább, hogy mi történik?

Királynő: A klubokban bezárták a kártyaszobákat. A szinházak ablakai sötétek. Hallod a hangokat, amik felénk hatolnak az éjszakai ködön át? Mindenki azt mondja: Jó és kegyesszivü királynő volt!

Angyal: Valóban azt mondják.

Királynő: Ez a gyász meghat és boldoggá tesz. Ugylátszik, hogy mégsem éltem hiába. Népem szeret és örök emlékezetében tart . . .

Angyal: Várd meg, amig az utczáról hazatérnek . . .

Királynő: Mi lesz akkor?

Angyal: Figyelj például arra az öreg emberre, aki az utczasarkon oly hangosan olvasta föl az imént az osbornei táviratot . . .

Királynő: (Lenéz a fellegeken át.) Ugy látom, hogy hazafelé tart . . .

Angyal: Látod azt a külvárosi házat, melynek kapuján belép?

Királynő: Látom.

Angyal: Ime, most fölfelé halad a lépcsőkön. Csönget. Bebocsátják; a szoba ki van világitva. Az asztal körül pár pufók apróság hanczuroz: az öreg ember unokái. Látod-e tisztán, hogy mi történik most a szobában?

Királynő. Az öreg ember a hátára ülteti az egyik kicsiny embert és medve módjára lovagol vele az asztal körül. Mindnyájan jóizüen kaczagnak . . .

Angyal: Most tekints azután az öreg asszony után, akit az imént könnyezni láttál . . .

Királynő: (Merően a földre néz.) Az is haza megy és tüzet gyujt a konyhában. Levest és puddingot készit s jóizüen, elégedett arczczal vacsorázni kezd . . .

Angyal: Mit gondolsz: izlik neki az étel?

Királynő: Ugy látom, hogy izlik.

Angyal: Pedig ő is hangosan siránkozott, mikor a halálod hirét meghallotta. Most jőjj, röpüljünk át az oceánon . . .

A királynő és az angyal halk szárnycsattogással suhannak át a morajló oceán fölött. A vizen nehéz hadigulyák usznak.

Angyal: Most forditsd a piilantásod Dél felé . . .

Királynő: Micsoda ország az?

Angyal: Transzvál!

Királynő: (Halkan.) Oh Transzvál!

Angyal: Éjjel van: a hegyormon nehány elszánt ficzkó halad keresztül. Fegyverük csöve csillog a holdsugárban. Megismerted-e őket, szegény királynő?

Királynő: Azt hiszem, hogy kóborló bur harczosok . . .

Angyal: Alant, a mocsárszélen, fegyelmezett, bátor csapat leskelődik. A sürüség alján óvatosan elbujnak; ugy várják a kelepczébe rohanó benszülötteket . . .

Királynő: Az én katonáim!

Angyal: A hegyoromról most a völgybe ér a kis sereg. A mocsár szélén puakadurrogát fogadja őket. Pár pillanat — és a mocsárban véres holttestek usznak . . .

Királynő: Mily borzasztó!

Angyal: Senkise maradt életben közülök. Megcsonkitott fejük beleakad a parti bozótba . . . Hallgasd csak: lelkük itt lebeg a sötét oczeán fölött. Most is a bur szabadságdalt éneklik . . .

Királynő: Jó angyal, én lélek . . .

Angyal: Forditsd csak szemed a szomoru kis viskók felé, melyek odalenn a folyóhoz dőlnek. Mit látsz?

Királynő: Nehány siró asszonyt és jajveszékelő gyermeket . . .

Angyal: Tudod-e, hogy kik azok?

Királynő: (Megdöbbenve hallgat.)

Angyal: Az elhullott katonák özvegyei és árvái . . . Védőjüket a te parancsodra gyilkol ták le . . .

Királynő: Oh, milyen rémületes látvány!

Angyal: (Komoran.) Ezek azok, akik igazán gyászolnak! És most siessünk, mert hajnalodni kezd.

Lánczy Leó és Olay Lajos
képviselők párbaja.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 30.

Lánczy Leó és *Olay* Lajos országgyülési képviselők között ma délelőtt kardpárbaj folyt le a fővárosban, mely *Lánczy* könnyebb megsebesülésével végződött. A párbaj előzményeiről tudósitónk a következőket jelenti:

Olay Lajos országgyülési képviselő pár héttel ezelőtt fölkereste Lánczy Leót, de nem tudott hozzá bejutni; a szolga azt az üzenetet hozta, hogy:

— A méltóságos ur nagyon sajnálja, hogy a képviselő urat nem fogadhatja rögtön, de kéreti, kegyeskednék délután hozzá elfáradni.

Erre Olay fölfortyant és azt mondta a szolgának . . . Igazán bajos reprodukálni, hogy mit is mondott; kezdődött egy nemzeti óhajjal, mely országszerte járja és folytatódott kacskaringós visszás áldásokkal, melyekből a kultusz diszparitásban leledző ősöknek is kijutott.

Hogy, hogy nem, az országos kaszinóban megtudták, hogy Olay mit üzent Lánczynak és módfölött mulattak a dolgon. Eleinte csak mulattak, utóbb pedig jónak látták az esetből tőkét csinálni Lánczy ellen, a kit amugy is sanda szemmel néznek, mert nem zsentry és mégis merészkedik kaszinótagnak lenni.

Unos-untalan kérdezték Olaytól, hogy mi is történt közte és Lánczy között? A jámborlelkü kurucz határozottan és helyesen mindenkinek azt felelte:

— Semmi!

Ebbe nem nyugodtak bele és holmi czélzásokkal addig bizgatták Lánczyt, mig ő tudatta, hogy miről is van szó és a mikor megtudta, természetesen kénytelen volt azonnal elégtételt keresni; fölkérte *Gajáry* Ödönt és *Pulszky* Agostont, hogy kérjenek Olaytól fölvilágositást.

Olay azt felelte, hogy igenis mondta azokat a czifra dolgokat; másoknak nem adott fölvilágositást, de Lánczy megbizottainak megmondja az igazat, mert ő helyt áll mindenért, a mit mond és tesz, erre a megbizottak segédekké változtak át és provokálták Olayt.

Olay *Komjáthy* Bélát és *Münnich* Aurélt nevezte meg segédekül.

A segédek a párbaj feltételeire nézve még tegnap este meg állapodtak az országos kaszinóban. A föltételek: Kardpárbaj teljes bandázs. Küzd lem végkimerülésig. Szurás kizárva. Szinhely a Fodor Károly-féle vivóterem. Idő 1901. évi január hó 30-án délelőtt 10 órakor.

A felek, segédeik és orvosaik kiséretében pontosan megjelentek a szinhelyen. *Olay* orvosa dr. *Demjanovich* Emil, volt Lánczyé dr. Farkas László. Vezető segéd: Gajáry Ödön lett.

A felek pontban tiz órakor állottak föl, Gajáry megtette a szokásos békitési ajánlatot, melyet a felek fejbólintással utasitottak vissza. A „Rajta" elhangzása után a felek összecsaptak; Lánczy volt a támadó fél.

A felek háromszor csaptak össze; mindháromszor eredménytelenül.

A negyedik menetnél *Lánczy a vállán kapott egy vágást*, mely jobb keze hüvelykujjára is lecsuszott, mire a segédek a párbajt beszüntették. Olay sértetlen maradt.

HIREK.

— **Rudolf trónörökös emléke.** *Rudolf* trónörökös halálozási napjának évfordulója alkalmából ma a budai királyi palota Szent-István kápolnájában, valamint a Mátyás-templomban gyászmiséket tartottak. A Szent-István kápolnában 9 órakor volt a mise, a melyen a szertartást *Kanter* Károly apát udvari plébános végezte. A fekete posztóval bevont első padsorokban foglalt helyet *Apponyi* Lajos gróf magyar királyi udvarnagy, *Ybl* Lajos lovag várkapitány az udvarnagyi hivatal s a várkapitányság tisztviselői, hátul az udvari szolgaszemélyzet. — A Mátyás-templomban *Nemes* Antal apátplébános mondott csöndes misét az évforduló alkalmából szép számu közönség jelenlétében.

Bécs, január 30.

A király ma reggel 7 órakor a Burg plébánia-templomának oratóriumában csöndes gyászmisét hallgatott Rudolf trónörökös halálának évfordulója alkalmából. Nyomban azután a kapuczinusok kolostorába hajtatott, a hol a trónörökös és azután Erzsébet királyné koporsójánál csöndesen imádkozott. Tiz perczig időzött a király a sirboltban, azután visszatért a Burgba. A délelőtt folyamán ugy a Burg plébánia templomában, mint a kapuczinusok templomában gyászmisét czelebráltak a trónörökösért. Ő felsége rendeletére a schönbrunni és laxenburgi kastély kápolnájába, valamint ő Felsége többi kastélyaiban is czelebráltak gyászmisét. Délelőtt a főherczegek és a német császár nevében koszorukat tettek a trónörökös koporsójára.

— **Az orleansi herczeg visszatér Angliába.** Londonból jelentik, hogy a Twickenham mellett levő York House-ben, amely *Fülöp* orleansi herczeg tulajdona, nagy rendelkezések történnek, ami arra vall, hogy a herczeg visszatér Angliába. Tudvalevő dolog, hogy a herczeg, ki a *kisjenői* vadászatokon Aradmegyében már többször megfordult, akkor jutott összeütközésbe az angol felsőbb körökkel, mikor *Willette* rajzolónak, aki a párisi *Le Rire*-ben *Viktória* királynőt izléstelenül karrikirozta, elismerését fejezte ki. Erre a tapintatlanságára következett az, hogy a londoni Bachelor Club elnöke felhivta, hogy lépjen ki a klubból. A herczeg lemondott akkor a St. James és a Marlborough Club tagságáról, mert ezeknek a köröknek a tagjai szintén kifejezést adtak megbotránkozásuknak. Hire járt, hogy a herczeg anyja, a párisi grófné, kevéssel Viktória királynő megbetegedése előtt maga jár nála közben, hogy a herczeg ellen megindult mozgalomnak felsőbb helyről véget vessenek. A közbenjárás, ugy látszik, sikerrel járt, mert az orleansi herczeg előreláthatólag legközelebb visszatér Angliába.

— **Fejérváry Géza báró betegsége.** A beteg honvédelmi mintszter állapota, mint örömmel értesülünk, egyre javul. Az elmult éjszakát nagyon jól töltötte és ereje szemmel láthatóan

növekszik. Erlökése és szive müködése teljesen rendes.

— **Ferencz József a hollandi királynőnek.** Haagából távirják, hogy *Okolicsányi* osztrák-magyar követ ma nyujtotta át *Vilma* királynőnek ő Felsége saját kézirata kiséretében az Erzsébet-rend nagykeresztjét.

— **Verdi temetése.** Ma volt-a halhatatlan zeneszerző temetése Milanóban, az olasz nép óriási részvéte mellett. Az egész város gyászdiszt öltött. A gyászmenetben az elhánytnak barátai, polgárok, hivatalnokok, irók, müvészek, az olasz közéletnek számos kitünőségei vettek részt. — Figyelemmel voltak a munkásokra is; az ipartelepek a temetés ideje alatt szüneteltek és a munkások ezrei megjelenhettek a gyászszertartásra. — *Verdi* végrendeletében meghagyta, hogy a Santa Agulai villájában levő ládákat felbontatlanul égessék el. Nagyon valószinü, hogy azokban kiadatlan kompozicziói vannak.

— **Tüntetés a bécsi orvosi egyetemen.** A vizsgálatokon elbukott diákok kérvényt adtak be a bécsi egyetemen, melyben a pótvizsgálatra kitüzött terminus megrövidítéseért folyamodtak. Ezen kérvényeket *Toldt* tanár egytőlegyig visszautasitotta. E fölött a bukott diákok szerfölött megbotránkoztak és olyan tüntetést rendeztek, mely a bécsi egyetemen már nem is szokatlan. Amikor *Toldt* tanár ma reggel a tanterembe lépett, az elégedetlen hallgatók fülsiketitő lármával fogadták. A tanár e lárma folytán azonnal elhagyta a katédrát és a teteremből távozott. Ezután a hallgatók az egyetem aulájában gyülést rögtönöztek és azon szenvedélyes hangon tartott beszédekben elitélték a tanár eljárását és elhatározták, hogy addig nem hallgatják előadásait, mig a kérvényekkel szemben elfoglalt álláspontját meg nem változtatja.

— **Az ügyvédi kamara közgyülése.** Az aradi ügyédi kamara holnap január 31-én délután 3 órakor tartja meg Deák Ferencz utcza 33—34 szám alatt levő hivatalos helyiségében rendes évi közgyélését.

— **Emlékalbum Apponyi grófnak.** A Párisban megtartott interparlamentáris konferenczián részt vett magyar csoport tagjai, ma diszes emlékalbumot adtak át *Apponyi* grófnak, ezzel meghálálva a grófnak a konferenczián kifejtett müködését.

— **Megmérgezett család.** Borzasztó tévedésnek estek áldozatul Dubraván *Kohanka* Mihály kisbiró és ennek családja. A község határában ugyanis nagy mérvben elszaporodtak a farkasok s az elöljáróság a veszedelmes állatokat méreggel akarta elpusztitani. Erre a czélra a főszolgabiró engedélye alapján sztrichnint szereztek be. Szombaton Kleszkó János odavaló lakos egy marhát vágott le; ennek a husából vett az elöljáróság is, hogy azt megmérgezze és kitegyék a farkasoknak. A hus átvételével Kohankát bizták be, aki, midőn a hust a községházára elvitte, egy jó darabot külön levágott és félre tett. Mihók András, a község második kisbirája végezte a mérgezést, aki nem tudta, hogy Kohanka magának szánta a félretett darabot és ezt is megmérgezte. Kohanka még szombat este gyanutlanul haza vitte a hust, melyet a felesége vasárnap délre meg is főzött. Kohanka, a felesége és két gyermeke jóizüen el is fogyasztották a mérgezett hust. Vasárnap délután 5 óra tájban a község birája kereste fel Kohankát, hogy valami utasitást adjon neki; amint a szobába belépett, az egész családot halva találta. A biró rögtön értesitette az esetről a községi orvost, aki megállepitotta, hogy Sztrichnin-mérgezés történt. A megindított vizsgálat aztán kideritetfe, hogy miként történt a szörnyü tévedés.

— **A ternovai szolgabiróság** átvételére ma utazott el az uj főszolgabiró: *Bolyos* József. Az átvételnél hivatalból jelen van *Balázs* István megyei főszámvevő is.

— **A Dunáról.** A földmivelésügyi miniszterium vizrajzi osztályához ma érkezett jelentések szerint a Dunán Pozsonytól kezdve tegnap este óta a jég zajlik egész Komáromig, innen kezdve azonban áll Orsováig. Budapesten ujabb csuszamlások történtek, általában pedig a jég mindenütt meglazult, s korhadni kezd. Az egész szakaszon árad a viz. Budapesten tegnap óta 5 czentiméternyi emelkedés mellett a vizmagasság 170 czentiméter. A lassu áradás és a bekövetkezett enyhe időjárás következtében a jég valószinüleg pár nap alatt megindult.

— **A magántisztviselők érdekében.** A Magántisztviselők Országos Szövetsége most az általános nyomoruság közepette felhivja a nagyközönség figyelmét arra a száz meg száz vidéki magántisztviselőre, ki állás nélkül nyomorog. A kartársakhoz fordul a szövetség első sorban. A kormány a segités akcziójára sorsjáték rendezését engedte meg nekik. Maguk kezelik a sorsjátékot sok értékes nyereménynyel és kedvező játéktervvel. Az a fődolog azonban, hogy mentül több sorsjegy keljen el. Ezért fordulnak most kérő szóval a társadalomhoz s a kartársakhoz, hogy támogassák a sorsjáték ügyét.

— **Koritovszky grófról.** A budapesti büntető törvényszéket tegnap ismét *Koritovszky* Konstantin, az ismert lengyel lovag foglalkoztatta. Három évvel ezelőtt került hozzánk, amikor megszökött a sztaniszlai fogházból, ahová valami ökörvásárlásért került. Ez a szökés meglehetős regényes volt. A lengyel lovag a fogházfelügyelő leányát is magával szöktette. Ezt a leányt csakhamar elhagyta. Mikor nálunk letelepedett, előbb birtokvásárlásokkal próbált pénzt szerezni, majd pedig mikor ebből kikopott, hitelbe kezdett vásárolni mindent, lett légyen az koporsó vagy lokomobil. — Ekkor szövetkezett össze a fridecki születésü Heiningen Ede gróffal. Kibéreltek — persze hitelben — a Jókai-uton egy villát s mindegyik beköltözött a maga barátnőjével a hitelbe vásárolt butorokkal és szőnyegekkel szépen bebutorozott villába. *Koritovszky* a brünni születésü 21 éves *P. Annával. Heiningen* gróf pedig a plasztikai pózairól nevezetes *V. A.* bárónővel. Igy éltek aztán az emberek hiszékenységéből. Kezükre dolgozott egy Schwarcz Sándor nevü hirhedt ügynök, akinek közvetitésével Benyovits Adolf butorkereskedőtől egy szekérre való perzsa szőnyeget vásároltak. — Azt mondták a kereskedőnek, hogy Czeczén birtokuk, Budapesten pedig házuk van. Benyovitstól még 10.000 frt értékü butorokat akartak hitelbe vásárolni, csak hogy ez a tervük már nem sikerült, mert Benyovits gyanut fogott s utána kérdezősködött grófi vevőinek. Ekkor tudta meg, hogy sem házuk, sem birtokuk nincsen s hogy a 3000 frt értékü szőnyeget is csak azért vették, hogy nyomban tuladjanak rajta. Benyovits följelentésére a törvényszék gróf Heiningen Edét, aki időközben visszaszökött hazájába és Koritovszky Konstantin lovagot vád alá helyezte csalás büntettéért. Két izben akarta már tárgyalni ezt az ügyet a büntető törvényszék, de egyszer sem jelentek meg a vádlottak. Tegnap ujból tárgyalásra volt kitüzve ügyük, csakhogy most már rendezték Benyovicscsal a szőnyegüzletet, mire ez visszavonta ellenük tett följelentését. A törvényszék — Eördögh biró elnöklete alatt — a panasz visszavonása után beszüntető határozatot hozott.

— **Vasutasok sztrájkja Párisban.** A párisi városi vasut alkalmazottai mult éjjel elhatározták az általános sztrájkot és ezt azonnal meg is kezdették. Az alkalmazottak elégedetlensége főleg a hosszu és terhes szolgálati időből és annak egyenlőtlen elosztásából ered. Az alkalmazottak egy része reggel hat órától délelőtt tizenegy óráig és délután két órától hat óráig, más része pedig délelőtt tizenegy órától délutáni két óráig és este hat órától éjfél után két óráig dolgozik. A folytonos éjjeli munka, mely az alkalmazottak egy részére hárul, csaknem elviselnetlen. Hogy a forgalmi zavar, melyet ez a sztrájk előidéz, meddig fog tartani, egyelőre beláthatlan.

— **Leprabetegek Budapesten.** Néhány lap a mult héten ijesztő hireket közölt arról, hogy a fővárosba leprában (bélpoklosságban) szenvedő betegek érkeztek, kik által a baj azután másokra is átragadhat. Budapesti tudósitónk utána járt a dolognak és a következőkben adjuk az ügy valódi tényállását: Folyó hó 20-án az Irgalmasok kórházának bőrgyógyászati osztályfőnöke jelentette a fővárosi hivatalnak, hogy *Weltner* Bertold 13 éves fiunál és ennek Károly nevü 15 éves testvérénél a legrának bakteriologiai és klinikai, továbbá ezeknek Leopold és August, 11, illetve 9 éves testvéreinél a legkezdetlegesebb klinikai kórtüneteket észlelte. A kerületi elöljáróság intézkedése folytán a beteg Bertold fiut, anyja hozzájárulásával a Szent-István-kórházba dr. *Róna* tanár bőrgyógyászati osztályába szállitották öcscsével együtt, kik ott külön helyiségben, a többi betegtől teljesen izolálva, ápolást nyernek. A másik két fiut dr. *Kéthly* tanár kivánságára a II. belgyógyászati klinikán helyezték el, mig az anyát a legkisebb fiuval, az öt éves Nándorral, kik teljesen egészségesek, a t. orvos ellenőrzése mellett lakásukon hagyták. Az ilyenformán „érdekessé" vált család ezelőtt 16 évvel vándorolt ki Budapestről Braziliába és ott San-Paolo városában telepedtek meg, a hol a közben ott elhalt családfő könyvkötő volt. Az asszony öt fiával deczember közepén indult el San-Paolóból, hajón Genuáig jöttek, honnan vasuton utaztak tovább Budapestre. A leprabetegség tüneteit egy évvel ezelőtt vették észre a nevezett braziliai városban, a hol a lepra-kórházban azonnal a gyógykezelést is kezdték.

— **Edward király kulcsa.** A szertartások közül, amelyeken az uj angol királynak át kellett esnie, érdekes a Tower bezárásának ősrégi czeremóniája, amely a mult héten történt meg a következőképen: Délelőtt 11 órakor a Tower főőre, hosszu piros kabátban, lámpással a kezében s egy őr kiséretében odament az őrházhoz s elkiáltotta magát:

— Őrség, a kulcsot!

Az altiszt kijött az őrséggel s elkisérte a főőrt a küisó fókapuhoz. Minden őrszem, amely előtt elhaladtak, kérdezte:

— Ki az?

A felelet mindannyiszor ez volt:

— A kulcs.

Miután a főőr a fókaput becsukta, visszatértek ugyanilyen módon. A főőrségen kérdezte az őrszem: Ki az?

Felelet: A kulcs.

— Kinek a kulcsa?

— Edward király kulcsa.

— Mehet! Edward király kulcsa és minden rendben van. A főur elkiáltotta magát:

— Isten tartsa meg Edward királyt!

Az őrség vezetője rámondta:

— Amen!

Az őrség tisztelgett, a tiszt megcsókolta a kardbojtját, a kiséret és az őrség bevonult az őrházba, a főőr pedig a lámpással, egyedül, a sötét folyosókon végig elment a kormányzóhoz s átadta neki a Tower kulcsát.

— **Rablógyilkosság egy kenyér miatt.** Különös ok miatt történt tegnap este Almáson rablógyilkosság. Egy csavargó oltota ki társa életét, mert a kenyerét nem akarta vele megosztani. Két vándorló érkezett Almásra és a nagyvendéglő ivójában huzták meg magukat. Az egyik vándorlólegény, *Maresch* Jakab egy kenyeret vett s abból falatozott. Társa, *Schuller* Antal több izben kért a kenyérből, de Maresch nem adott, hanem e helyett, mert Schuller már nagyon alkalmatlankodott, fogta a kenyeret és batyuját s kiment az istállóba, éjjeli szállásukra. Este tiz óra után a vendéglős kocsisa azzal a rémhirrel futott be a vendéglőbe, hogy egyik vándorló legény vértocsában *halva fekszik* az istállóban. A jelenvolt vendégek és a korcsmáros kisiettek az istállóba, hol Maresch Jakabot halva találták, mellén és fején több szurással. Schullernak azonban hült helye volt. A

vendéglős rögtön sejtette, hogy az eltünt vándorló a gyilkos s az esetről azonnal értesitette a csendőrséget, amely tegnap reggel a gyilkos vándorlót elfogta. Ez töredelmes valiomást tett. Azért gyilkolta meg társát, hogy a kenyerét elvehesse tőle.

— **Meghalt a kártya-asztalnál.** Mint Hódmező-Vásárhelyről irják, *Spitzer* Ábrahám odavaló ötvenhat éves kereskedő tegnap délután kártyázás közben hirtelen meghalt. Az idős ember a központi kávéházban játszott az ismerőseivel, mikor szivszelhüdés érte. Családja iránt városszerte nagy részvét nyilvánul.

— **Megint esik a hó.** A fehérség tul akar mindenáron tenni a feketén. Két napja esik a hó sürü pelyhekben és folytonosan. Van is sár olyan, mintha több olvadna mint a mennyi esik. A viharokból és zivatarokból, melyekről a napokban hir érkezett, mi igy vesszük a magunk részét. Ma délelőtt szünetelt egy kicsit a hó esés, délután 5 órakor azonban már megint vigan esik. Pedig már elég lett volna a sárból...

— **Disznóknak dobott gyermek.** Őrszentmiklós, pestmegyei községben, az országuton papirba csomagolva egy gyermekholttest maradványaira találtak. Hiányzott a feje, egész teste, csak apró kezeiből s lábából egy-egy darabka volt a papirosban. *Eder* Kálmán vizsgálóbiró azonnal meginditotta a nyomozást a helyszinén s valószinünek tartják, hogy a kis gyermek testét *disznókkal etették meg*, azután a megmaradt testrészecskéket papirosba csomagolva, dobták ki az országuira, ahol megtalálták. A vizsgálat azt is kideritette, hogy a lelketlen anya nem őrszentmiklósi, a gyermekholttest maradványait a vizsgálat félrevezetésére más községből hozták Őrszentmiklósra.

— **Eltünt török tiszt.** Dormstadtból irják, hogy a 115 sz. testőrezredhez szolgálattételre beosztott török tiszt *Mehmed akif* f. hó 20-ika óta eltünt. Erős a gyanu, hogy a tisztet valami szerencsétlenség érte. A rendőrség erősen kutatja a titokzatosan eltünt katonát.

— **Farkas a vasuti állomáson.** Debreczenből jelentik, hogy a *kabai* vasutállomáson ma éjjel egy hatalmas nagyságu farkas jelent meg és a kutyavonitásra kimenő vasuti őr lábába harapott. Az őrnél fegyver volt, és a farkast agyonlőtte.

— **Halálozás.** Francz Péter nyugdijazott ó-szent-annai tanitó január hó 28-án este fél 8 órakor, hosszas szenvedés után, életének 60-ik és boldog házasságának 36-ik évében Német-Szent-Péteren elhunyt. Temetés ma délután volt nagy részvét mellett.

— **Vallást cserélő falu.** *Mikló-Lázur* Biharmegyei község 120 családja tegnap bejelentette az odavaló gör. kel. lelkésznek, hogy vallásukat elhagyják és áttérnek a gör. kath. vallásra. A mozgalom, hogy Miklós-Lázur és Káránd községek egész lakosága áttér a gör. kath. vallásra, azért indult meg, hogy *Bogdán* gör. kel. lelkész a néppel rosszul bánik. Tegnap is, amidőn a lakosság bejelentette a papnak szándékát, a népet *kutyáknak* nevezte.

— **Érdekes természeti tünemény.** Lipcséből irják, hogy *Crimitschauban* tegnap este $^1/_2$9 órakor, záporeső kerekedett, majd erős hóvihar s egyszerre erősen *villámlani* kezdett, s rövid időre reá hatalmas dörgés fejezte be a ritka természeti tüneményt.

— **Verekedés bakák és huszárok között.** Kassáról jelentik, hogy az ottani Deutsch-féle vendéglőben egy csomó 66-os baka és néhány honvédhuszár között véres verekedés támadt. Az elősiető rendőrök a honvédek mellé álltak segitségül és a *bakák közzé lőttek*, minek következtében több sebesülés történt. *Mihulek* Jozsef közbaka, ki a verekedésben szintén részt vett, a büntetéstől való félelmében ma *felakasztotta magát.*

— **Szerencsétlen lövés.** Hamburgból irják, hogy egy friedlandi vendéglős az udvarán egy viztartányban tenyésztette a halakat. Tegnap kiment s egy csukát puszta passzióból revolverrel akart lelőni, midőn azonban a fegyvert felemelte az elsült s a közelben dolgozó iparos segédet, névleg Dobler Károlyt oly szerencsétlenül találta, hogy az rögtön kilehelte lelkét.

— **Azok a jövendőmondók!** Minden világraszóló eseményt a jövendőmondók diadalmas ujjongása kiséri: „Ugye megmondtuk!“ *Viktória* királynő is alig hunyta be fáradt szemét, máris Brittánia minden részében jellentkeznek Sibillák, Lenormandok és Delfi más elkésett papnői, akik azzal kérkedtek, hogy az idénre jósolták meg az angol királynő halálát. Könnyü feladatuk volt, olcsó sikert élveznek. *Vilma* hollandiai királynőről mondják meg előre, ha tudják, hány évig fog élni, mikor fog meghalni! Hiszen azok sem igen tévednek, akik XIII. *Leó* pápáról megjósolják, hogy nem éri meg a huszadik század végét. Az ókori augurok még egymás szemei közé nevettek, amikor valami merész kijelentést tettek. A maiak csak a markukba nevetnek, egymás és a lóvá tett közönség háta mögött. Ha véletlenül nagyon eltalálják vetni a sulykot, és a jóslásuk nem üt be, egyszerüen ugy segitenek magukon, mint az az amerikai ujság, amely hamis értesülés alapján megirta, hogy *Hugó* Viktor meghalt. A nagy költőnek eszébe se volt meghalni, sőt tiz év is elmult, mielőtt örökre elköltözött ebből az árnyékvilágból. Az amerikai lap meggyőződvén, hogy most az egyszer csalódik, külön kiadásban tudatta a gyászhirt, melyet e szavakkal vezetett be; „Mi voltunk az elsők, akik hirt adtunk Hugó Viktor haláláról . . .“

— **Zenekedvelő növények.** Ujabb időben nem a német, hanem az amerikai professzorok vezetnek a szobatudósságban. *Teitgen* bostoni tanár most azzal az uj és meglepő felfedezéssel lepi meg a világot, hogy olyan virágot is ismer, amely a zene hangjaira — kitárta szirmait; a virág véletlenségből modern zenét hallgatott és mikor az első disszonancziát meghallotta, szirmai abban a pillantásban összecsukódtak. *Teitgen* természetesen nem azért professzor, hogy tovább ne kutasson; tanulmányainak eredménye gyanánt kimondja, hogy a növények minő érzékenyek a zongora hangjai iránt. A rózsa meg első sorban a szimfóniát szereti, szóval: a hangversenytermek a jövőben melegházai lesznek a virágoknak. Ezek után tehát valószinü, hogy az amerikai növénytudónak mineralógus kartársa nemsokára neurasztbénikus ásványokról fog értekezni, ami földtani és kórtani szempontból mindenesetre érdekes. Nem is lesz utolsó dolog, ha a bálban azt mondja egyik ékszerrel megrakott hölgy a táncosának:

— Kérem, lassabban tánczoljunk, mert — a nyakékem ma nagyon ideges . . .

Teitgen felfedezéséből két dolog egészen bizonyos. Először, hogy a professzor nagyon keveset sétál a szabad levegőn, a szoba falai közt pedig a tudósok hajlandók a fantaziálásra; másodszor meg nagyon sokat és nagyon rosszul zongorázhatik valaki ott a házban.

— **Rabok a vonaton.** *Dirschauból* távirják, hogy az éjjel a Danczig és Dirschau közt közlekedő személyvonat posta kocsijába két fenyveres rabló hatolt be, kik a kocsivezetőt revolverlövésekkel megsebezték. Pénzt a rablók nem találtak s a legközelebbi állomásnál megugrottak.

— **Krüger ifjukorából.** Abból az alkalomból hogy az agg Krüger Parisban van és a hivatalos Franczia ország, valamint a franczia nép részéről oly szimpatikus fogadtatásban van része, felelevenitenek a franczia lapok néhány érdekes jellemvonást fiatal korából. Krüger mindig nagyon szeretett lovagolni. Mikor egyszer házasságának első évében kilovagolt, találkozott egy öreg anyókával, aki faköteget czipelt a hátán. A deli fiatal embernek megesett a szive, amint látta, hogy az öreg asszony alig tud vánszorogni, egyszerre odaugratott melléje s felemelte őt maga mellé a nyeregbe. Mikor hazaértek, az anyóka hálálkodva szólt:

— Az isten áldjon meg fiam a jóságodért. Tudom, hogy a te helyedben kevés ember tette volna meg ezt a szivességet.

— Ha fiatalabb lettél volna, én sem tettem volna meg.

Az öreg asszony csodálkozva kérdezte:

— Nem-e? Pedig akkor sem haraptam volna le a füledet.

Krüger mosolyogva felelt:

— Azt magamtól is tudom. De leharapta volna a fülemet ez a hölgy itt, — és fiatal nejére mutatott Krüger, aki türelmetlenül várakozott már férjére házuk küszöbén.

Egy alkalommal Londonban volt, egyik ismerőse elvitte őt egy uj ballet bemutató előadására. Az első felvonás után igy szólt az angol:

— Ugy-e szépek, üdék az angol ballettánczosnők? Nemde szeretetreméltók?

— Arczukon a festék: kétségtelenül szép. De annak a nőnek, aki otthon most is reám gondol, a czipőjét is többre becsülöm, mint ezeket itt együttvéve.

— **A borravaló kérdése.** A magyarországi pinczérek nemrég gyülést tartottak a fővárosban, a melyen sok panasz hangzott el az ellen, hogy a vendégek nem bánnak el velök emberségesen. Nem szólitják őket a becsüles nevükön, hanem *pszt*-et kiáltanak feléjük, ha valamelyikükre szükségük van. Egyhangulag elfogadták ekkor azt a nagy lelkesedéssel fogadott határozatot, hogy ezentul nem reagálnak a pszt-re, mert igy csak a kutyát szólitják az urak. Lett is foganatja ennek, mert a közönséget szinte leszoktatták már erről a lealázó megszólitásról. A tanácskozás során szóba került az is, hogy nagyobb fizetést követeljenek-e a vendéglősöktől, és kávéháztulajdonosoktól, vagy pedig a borravalóra számitsanak-e, a mely egyik-másik helyen jelentékeny összegre rug? Nem tudtak akkor e kérdést illetőleg megegyezésre jutni bár a pinczérek nagy része rendes fizetést követelt s ennek megadása esetében hajlandó lett volna lemondani a borravalóról. Mint Párisból irják, az ottani községtanács tegnapi ülésén döntött a franczia-pinczérek borravaló-kérdésében. Kimondták azt a határozatot egy inditvány nyomán keletkezett vita eredményeképen, hogy a franczia vendéglősöknek és kávéháztulajdonosoknak nem szabad senkit fizetés nélkül elfogadniok. Ellenben a pinczéreknek *egy fillér borravalót sem szabad elfogadniok.* Hogy a franczia pinczéreknél lesz-e foganatja a községtanács határozatának, az nagyon kétséges.

— **Milliomos gyujtogató.** Newport amerikai fürdőhelyen a nyár folyamán egymásután több kisebb-nagyobb tüz volt, majd egyik villa gyulladt ki, majd valamelyik szállóban kelletkezett tüz, ugy, hogy mindenki gyujtogatásra gondolt, de a tettest a legszorgosabb keresés daczára sem lehetett megtalálni. Most deritette ki egy szemfüles detektiv, hogy a gyujtogató Bell fürdőorvosnak és többszörös milliomosnak a fia. A fiatalember nyilván piromániában szenved. Most, hogy törvény elé állitották, a birónak ama kérdésére, bevallja-e a bünét, ideges nevetéssel szólt:

— Hogyne! Persze, hogy gyujtogattam.

— És miért?

— Ugyan kérem, önnek fogalma sincs arról, mily gyönyör azt nézni, amikor a lángok az ég felé csapnak.

— És arra nem gondolt, hogy más embereket szerencsétlenné tehet az ön kedvtelése.

— Kérem, biró ur, én nem kedvtelésből gyujtogattam: életszükségletem a tüz.

A fiatalembert megfigyelő intézetbe vitette kétségbeesett atyja.

— **Adomány.** Az aradi takarék és segély-egylet, mint szövetkezet, az aradi polgári jótékony-egyletnek tiz koronát adományozott, mely adományért hálás köszönetet mond az elnökség.

— **T. üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbizásokat.

—

—x— **Durator** által a czipőtalp egyszerü bekenésével *ötször* oly tartós és vizáthatlan lesz. E kiváló hazai készitmény nagyon is sok takarékos embernek szerez örömet és bizonyára kevés családnál fog hiányozni nemsokára. Ára 1 és 2 korona. Póstán 1 kr. 20 fillér beküldése után bérmentve küldi a Durator-gyár, Budapest, Lipótkörut 3. Kapható azonban mindenütt. 2921

VII. Edward angol király
magyarországi rokonai.

— Az Aradi Közlöny tudósitójától. —

Arad, január 30.

A lapok megemlékeztek már arról, hogy VII. *Edward* angol királynak, aki csak a napokban fogialta el trónját, rokonai vannak Magyarországon.

A rokonok neveit azonban elhallgatták, pedig minket közelről érdekel a dolog, mert VII. Edward királynak Kassa előkelő társadalmában is vannak rokonai.

Vérszerinti rokona ugyanis *Paksy* József zsákai földbirtokosnak, aki jelenleg Kassán kir. főügyész, felesége: gróf *Rhédei* Erzsébet révén.

Tudvalevő dolog ugyanis, hogy VII. Edward angol király ez idő szerinti legidősebb fia a yorki herczeg *Theck* Mary magyar származásu herczegnőt vette feleségül, aki bámulatos szépségével az uralkodóház egyik legérdekesebb alakja A fiatal herczegnő Londonban nevelkedett, ugy kerülvén az udvarhoz, a hol megismerkedett az yorki herczeggel a ki 1893-ban nőül vette.

Teck Mari herczegnőnek pedig anyai ágon nagyanyja volt *Rhédei* Claudia grófnő, később würtenbergi herczegnő, aki a magyar Rhédey grófi család tagja volt, mely család utolsó férfi tagja Rhédei Gábor bihari (zsákai) földesur volt, kinek halálával (1898) a Rhédey-családnak magva szakadt. Rhédey Claudina würtenbergi herczegnő pedig unokatestvére volt gróf Rhédey Zsófiának: Paksy Józsefné Rhédey Erzsébet édes anyjának. A rokonság tehát elég közeli s teljesen és tisztán vérségi. Rhédey Claudiának morganatikus házasságából származott gyermekei később a Teck herczegi rangot kapták hohenhai előnévvel.

A Rhédey-család ősei különben régi erdélyi fejedelmi családból származtak s Rhédey Claudina atyja, László mindent el is követett, hogy ezt bebizonyitsa. Gazdag levéltárat gyüjtött össze erre vonatkozólag, de munkája bevégzésében hirtelen halála — egy vadászat alkalmával leesett lováról, halálos sérüléseket szenvedve — megakadályozta.

A yorki herczeg magyarországi rokonaival a levelezést fenn is tartotta. Ebből a rokonságból egyenesen leszármazott rokon ez időszerint csak Paksy Józsefné született Rhédey Erzsébet, a ki a Rhédey család birtokait is örökölte.

Tekintettel tehát arra, hogy Rhrédey Claudina apja s Paksy Józsefné anyja édes testvérek voltak, meg van állapitva a *rokonsági kötelék* VII. Edward király és bihari rokonai közt.

TÖRVENYKEZES.

§ **Elitélt állványbitorlók.** Szalay István és Korom Jozsef budapesti épitőmesterek a mult év folyamán vállalkoztak a ferencziek templomának renoválására. A javitási munkálatok czéljaira fel is állitották létra állványaikat. Mikor ezeket a felállitott létraállványokat meglátta a budapesti szab. állványépitő és kölcsönző intézet, ügyvédje, Schön Miklós dr. által szabadalombitorlás kihágása czimén pörbe fogta Szalay István és Korom József épitőmestereket. A pör első aktusa az volt, hogy a félig kitatarozott falu templomnál megjelentek a rendőrség emberei s a Kossuth Lajos-utczai közönség szemeláttára szétszedették és elhordatták az állványokat az épitőmesterek minden tiltakozása daczára. Most tárgyalta ezt a szabadalombitorlási ügyet Budapesten *Baló* büntető albiró s a tárgyalás azzal végződött, hogy ugy Szalay István, valamint Korom József vétkeseknek mondattak ki a szabadalombitorlás kihágásában s ezért fejenkint 300—300 korona pénzbüntetésre esetleg 15—15 napi elzárásra és 636 korona perköltség viselésére itéltettek. Egyuttal elrendelte a biró, hogy a befoglalt állványok megsemmisittessenek. A panaszost intézetek kártéritési igényével polgári perutra utasitotta a biró. Az elitéltek felebbezést jelentették be az itélet ellen.

NAPIREND.

Január 31. Csütörtök. Róm. kath. naptár: Nol. Péter. — Protestáns naptár: Nol. Péter. — Görög-keleti naptár (január 18.): N.-Atanáz. — A nap kél 7 óra 12 perczkor, nyugszik 4 óra 43 perczkor. — A hold kél 1 óra 43 perczkor, nyugszik 4 óra 34 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 754·7 millimeter, délután 2 órakor 754·1 millimeter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 0·5. délután 2 órakor C° + 1·8. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DN. 3, délután 2 órakor DN. 4. — Felhőzet reggel 7 órakor borult, délután 2 órakor borult. — Csapadék az utóbbi 24 órában 18 millimeter havas eső, hó.

Időjóslás. A központi meteorologiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Fagypont körüli hőmérséklet, havas eső.

Szabadságharczi emléktárgyak országos muzeuma (szinház-épület, I-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 9 órától délután 6 óráig. Belépti-dij: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11½—12½ óráig. Helyiség: Ereklye muzeum helyisége melletti ülésterem.

Január 31. Iskolaszéki ülés délután 4 órakor. — Az arad-hegyvidéki turista-egyesület választmányi ülése este 6 órakor (Vass-szálloda.)

Február 1. Az aradi mérnök- és épitész-egylet fölolvasó-estélye délután 6 órakor (Központi szálló.) Társasvacsorája (Millennium külön terem.)

Február 2. Az aradi polgári jótékony-egyesület közgyülése délelőtt 10 órakor (Városház.) — A közép- ér kiskereskedők közgyülése délután 3 órakor (Kereskedelmi- és iparkamara.)

Február 3. Burmester Willy hegedűművész hangversenye délután 5 órakor (Fehér Kereszt.) — Az aradi első takarékpénztár közgyülése délelőtt 10 órakor. — A borosjenői takarékpénztár közgyülése délelőtt 10 órakur. — Az aradi dalegylet közgyülése délután 3 órakor. (Városház.)

Február 4. Az első arad-szent-mártoni takarékpénztár közgyülése délelőtt 10 órakor. — Körjegyzőválasztás Kujeden.

Február 6. A Kölcsey-egyesület népszerü előadása délután 5 órakor (Kereskedelmi iskola.) — Az aradi kerékpárklub közgyülése (Hungária kávéház.)

Február 7. Az almás-kamarási takarék- és önsegélyző-egyssület mint szövetkezet közgyülése délelőtt 9 órakor.

Február 9. Az aradi mérnök- és épitész-egylet fölolvasó-estélye délután 6 órakor (Központi szálló.)

Február 10. Az aradi Széchenyi-gőzmalom részvénytársaság közgyülése délelőtt 10 órakor. — A kisjenői takarékpénztár közgyülése délelőtt 10 órakor.

Február 11. Körállatorvosválasztás Szemlakon.

Február 13. A Kölcsey-egyesület népszerü előadása délután 5 órakor (Kereskedelmi iskola.)

Február 16. Az aradi mérnök- és épitész-egylet fölolvasó-estélye délután 6 órakor (Központi szálló.)

Február 17. Az aradi polgári önsegélyző-egylet mint szövetkezet közgyülése délelőtt 10 órakor.

Február 20. A Kölcsey-egyesület népszerü előadása délután 5 órakor (Kereskedelmi iskola.)

Február 23. Az aradi mérnök- és épitész-egylet fölolvasó-estélye délután 6 órakor (Központi szálló.)

KOZGAZDASAG ES KÖZLEKEDES.

Budapesti árú- es ertektőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósitása. —

Budapest, január 30.

Délitőzsde. Buzakinálat mérsékelt, a vételkedv gyönge. Nyugodt irányzat mellett 10,000 métermázsa került forgalomba, változatlan árakon. Egyéb gabonanemek nyugodtak. Időjárás derült.

Zárul 12 órakor:

Buza 1901. áprilisra	7.51— 7.52
Buza októberre	7.63— 7.64
Rozs 1901. áprilisra	7.33— 7.35
Zab 1901. áprilisra	6.13— 6.15
Tengeri 1901. májusra	5.09— 5.10
Repcze augusztusra	12.75—12.80

Zárul 5 órakor:

Buza 1901. áprilisra	7.52— 7.53
Buza októberre	7.63— 7.64
Rozs 1901. áprilisra	7.33— 7.35
Zab 1901. áprilisra	6.13— 6.14
Tengeri 1901. májusra	5.10— 5.11
Repcze augusztusra	12.65—12.75

Zárul 5 órakor:	korona
Osztrák hitelrészvény	666.—
Magyar hitelrészvény	671.50
Leszámitolóbank részvény	410.—
Rima-Murányi vasmű részvény	461.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	667.50
Közuti vasut	580.—
Városi villamos vasut részvény	291.—

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Január 30. —

Magyar elsőrendü: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban 88 — 92 fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban ——— fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 94 — 95 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 90 — 92 fillérig. Fiatal könnyü páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 86 — 90 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban ——— fillérig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felüli sulyban ——— fillérig. Könnyü páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban ——— fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüll sulyban 86 — 90 fillérig. Közép páronként 240—280 kilogramm sulyban 84 — 86 fillérig. Könnyü páronkét 240 kilogrammig terjedő sulyban 80 — 84 fillérig.

Sertéslétszám. Január 27-én volt készlet 29990 darab, január 28-án fölhajtatott 616 darab, januór 28-án elszállittatott 483 darab, január 29-én maradt készletben 30123 darab. Uzlet: Lanyha.

Szeszüzlet.

— Január 30. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomitott szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter %, beleértve 70 korona fogyasztási adót.

Száritott moslék 12 korona 50 fillér mmázsanként

= **Fizetésképtelenségek**. A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetésképtelenségeket jelenti: Weil Sámuel, *Budapest* — Kohn S., Jungbunzlau. — Gutzenitz Timotije P. Schabatz. — Guttmann testvérek, keresk. czég *Kis-Ujszállás*.

Hivatalos árfolyamok
a budapesti árú- és értéktőzsdén.

Budapest, 1901. január 30.

Magyar aranyjáradék 4%	117.25
Magyar koronajáradék 4%	92.20
Magyar arany 4½%	120.—
Magyar ezüst 4½%	100.—
Magyar keletl vasut	120.—
Magyar földtehermentesitési kötvény	92.—
Magyar italmegváltási kötvény	98.85
Horvát-szlavon földtehermentesitési kötvény	93.50
Magyar nyereménysorsjegy kölcsön	165.50
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	140.—
Osztrák papirjáradék	98.15
Osztrák járadék ezüst	98.—
Osztrák járadék arany	117.25
Koronajáradék	98.25
1860-iki államsorsjegyek	136.75
Osztrák-magyar bankrészvény	1702.—
Magyar hitelbank részvény	669.75
Osztrák hitelintézet részvény	663.75
Osztrák-magyar államvasut	665.—
20 frankos arany (Napoleondor)	19.16
Német birodalmi márka	117.55
Pondon	240.70
Láris	95.75

Buzaárak Amerikában.

(A Magyar Távirati Iroda kábeljelentése.)

— Január 30. —

New-York:	29-én cent.	30-án cent.
Buza (per loco)	81⅝	80⅛
januárra	—	—
februárra	80¾	80⅛
márcziusra	81⅛	80⅝
májusra	80⅛	80½
Tengeri januárra	48½	49
márcziusra	—	—
májusra	44½	44⅜
Chicagó:		
Buza januárra	74⅛	73½
márcziusra	76⅝	76
Tengeri januárra	37⅛	36⅞

Egyes könyveket
és egész
könyvtárakat
folyóiratokat
magyar és német nyelven, bármily évfolyamot,
elad és vesz
INGUSZ I. és FIA
könyvkereskedése és antiquariuma
Aradon, a Templom- és Kazinczy-utczák sarkán.
Ugyanott pár száz darabból álló gyönyörü természetrajzi gyüjtemény: madarak, lepkék, rovarok, hüllők és ásványok olcsón eladók.

REGENY-CSARNOK.

A szürke asszony.

— Regény. —

Irta: **Sudermann Hermann.**

Forditotta: **Hellerné-Oláh Margit.** [37]

(Folytatás.)

Az udvaron egy csoport idegen nő gyült össze, kik a boldogultat csendes, jószivü természetéért szerették, s kik ki akarták kisérni utolsó utján, a nélkül, hogy a gyászoló társasághoz tartoztak volna.

De az apjok hadvezéri tekintete felfedezte őket.

— Pali fiam, — mondá. — menj ki és hivd be a hölgyeket a halottas házba.

Pali csak vonakodva teljesitette a parancsot, mert nem tudta, hogy foglalja szavakba a meghivást. De midőn kilépett az udvarra, első tekintete Elzbethre esett, ki a falubeli asszonyok között állt, kezében egy fehér rózsakoszorut tartva. A mint Palit meglátta, könyek tódultak szemébe.

Palit szive első pillanatban arra késztette, hogy Elzbeth vállára boruljon s kisirja magát, de mert körül volt véve őt bámuló emberekkel, ügyetlenül hajtotta meg magát s igy szólt:

— Atyám kéreti, nem akarnák-e még egyszer látni a halottat?

Az asszonyok lassan begyültek a szobába, csak Elzbeth késett még.

— Nem akarsz te is bejönni? — kérd őt Pali.

— Szegény kedves Palim! — szólt Elzbeth két kezét megragadva.

Szemei lecsukódtak és szédelegve hátra lépett. — Gyere — mondá összeszedve magát — nézd meg, hiszen mindig ugy szeretett téged!

— Hol vagy Pali fiam? hangzott az atyja hangja a szobából.

— Pali, — mondá Elzbeth akadozva és könnyeinek szabad folyást engedve — ne csüggedj, van még más is a világon, a ki téged szeret.

— Oh, igen, — felelé Pali — tudom, de jer, be kell mennem bort tölteni.

Elzbeth mélyen felsóhajtott és félénken követte a gyászszobába, hol megint az idegen asszonyokhoz csatlakozott.

— Pali, jer ide! — hivá atyja, ki ma régi hatalmába látszott magát visszaálmodni s midőn Pali hozzáhajolt, dühösen fülébe sugta:

— Hallom, hogy kifogyott már a bor? Mi ez? Szégyenbe akarsz talán hozni?

Azt hiszem, még van egy pár palaczkkal — felelé Pali.

— Gondoskodjál, hogy elég legyen, mig a tisztelendő ur jön, de a nőket is meg kell kinálni egy pohár borral, érted?

— Oh bárcsak jönne már a tisztelendő ur! — sóhajtá Pali s igyekezett a poharakat csak félig tölteni.

Végre megérkezett a lelkész. A közönség utána tódult a szobába, hol a halott feküdt. — Az egész szoba napfényben fürdött s a játszi sugarak átlopózva a hársfák ágai között, vigan enyelegtek a halott márvány fehér arczán.

Pali segitett apja székét a koporsó mellé vinni s megvonult egy csendes zugba, a gyászoló közönség háta mögött, hol kissé kipihenhette fáradalmait.

De nem hagyták magához térni. — Hol van a harmadik fia? — kérdé atyját a lelkész, ki az egész családot maga köré akarta gyüjteni.

— Pali fiam hol vagy? — kérdé atyja s Palinak elő kellett lépnie s atyja mellé állnia. — A jelenlevők suttogtak s egyik-másik gondolkodva csóválta a fejét, mintha mondani akarná: Tehát ez is fia? — akkor hibát követtünk el.

A lelkésznek is feltünt a napsugarak játéka s ezt vette beszéde kiindulásául.

— Földi napunk ugyan fényesen és barátságosan ragyog fölöttünk — kezdé — de ez mégis merő sötétség az égi nap fényéhez képest, mely elfelejtet velünk minden földi bánatot és bajt, — minden rosszat és szomorut, mit itt szenvedünk s gazdagon kárpótol minden keserü könyért és sóhajért. — Aztán a halottat dicsőité s dicsérte családját, mindenekelőtt a hü férjet s a két idősb fiut, — mint a ház legbüszkébb oszlopat, igen; sőt még Palinak is jutott egy csipetnyi, mint a hü sáfárnak, kit az ura igaznak talált mind halálig.

Kár, hogy Pali mitsem hallott e mézes szavakból! Tompán, meredt szemmel nézte, hogy anyja főkötőjén a selyempántlika hogy lebeg ide-oda a légjárástól, melyet a czeremónia közben a pap lebegő karinge keltett. — Eleven fehér pillangónak látszott a szalag, mely fel akar röppenni a levegőbe. Aztán karének következett s a koporsót beszegezték. — E perczben szivreható sikoltás közt a hátulsó sorból e két szó hallatszott: Anyám, anyám!

Mindenki ijedten és csodálkozva fordult meg. Douglas Elzbeth sikoltott s aztán aléltan dőlt szomszédja karjaiba.

Pali jól tudta felindulása okát. Elzbeth e pillanatban maga előtt látta, mint fogják az ő anyját is lezárni a fekete födéllel. — S Pali e pillanatban fogadást tett, hogy akkor, mint hü vigasztaló, ott lesz Elzbeth mellett.

Atyja is felnézett s kérdő vonásain világosan olvasható volt: — Hát ez is itt van!

Elzbethet a szomszédszobába vitték s két asszony mellette maradt, mig magához tért. — A koporsó pedig magasra felemelve himbálózott kifelé az ajtón, mig végre a gyászkocsira téve nyugalmat talált.

Pali a sapkáját kereste. E perczben Gottfried melléje lépve, valami puhát, feketét csusztott kezébe.

— Kösd legalább ezt a gyászfátyolt karodra, — suttogá.

— Miért? — kérdé Pali.

— Mert azt hihetnék az emberek, hogy nem akarod gyászolni anyánkat.

Palit megijeszté e gondolat s karjára kötötte a gyászfátyolt, elbusulva azon, hogy fivére által kellett magát megszégyenittetnie, később aztán tisztáb a jött azzal, hogy melyikük gyásza volt mélyebb: az övé-e, vagy Gottfriedé?

A temető magányosan feküdt a puszta közepén. Egymás mellett álló három fenyőfa mutatta már messziről a helyet, hol a puszta lakói utolsó nyugvó helyüket találják s a temetőt környező sáncz körül növő tövisbokrok.

Oda tartott a szomoru menet. A fiuk a koporsó mögött haladtak, atyjok leányaival kocsin utánuk.

Pali földre szegezett szemmel lépdelt a koporsó után. A lába alatt süppegő homokra gondolt s a borra, Elzbethre, atyja gyaloghintójára, a hangavirág-koszorura, mely a koporsóról lecsuszva, a földet seperte. Feltette magában, hogy jól fog rá vigyázni, hogy el ne hantolják a koporsóval együtt a földbe a koszorut is.

A sir mellett nem érzett mást, mint egy égő fájdalmat halántéka körül, s mig a lelkész az áldást mondta, egyszerre eszébe jutott, hogy bor helyett bátran adhatott volna sört. Aztán az ikrek foglalták el, kik fájdalmukban a koporsó után a sirba akartak ugrani. Keblére vonta, megcsókolta őket s fejöket vállára hajtotta. Az ikrek megnyugodva sóhajtottak fel s Palit átkarolva, csendesen sirtak.

Midőn az első göröngyöket a koporsóra dobták, Pali ugy érzé, mintha golyóbisohat hengergetnének a fejében, s midőn a hant rideg éktelenségében domborulni kezdett, arra gondolt, hogy holnap friss gyepet kell rátétetni.

Az emberek elszéledtek, atyját beemelték kocsijába s a három fiu gyalog ment haza. Max, és Gottfried halk, ünnepies hangon beszéltek zsenge gyermekkori emlékeikről s anyjukról, Pali pedig hallgatott, magában gondolva: Hála istennek, hogy becsületesen kerültél a föld alá anyám!

Még mindig dult agyában a beteges, lázas izgalom, még mindig nem fogta fel, nem akarta felfogni a dolgot . . . de midőn hazaérve, belépett az udvarra, mely zsindelyes istálójával s a tüz nyomaival szürkén s komoran feküdt előtte: akkor egyszerre mint egy villámcsapásra világossá lett előtte borzasztó vesztesége: — Itt hagyott az anyám! — Maga körül egyet fordult s kezével a levegőbe kapkodva, lezuhant, mintha villámcsapás érte volna.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Január 30. —

Fehér Kereszt szálloda. Csuk József utazó Budapest. — Steiner Mór utazó Veszprém. — Steinbach Armin utazó Bécs. — Eichenwald Emil utazó Bécs. — Bargenich Miksa utazó Bécs. — Klein Ignátz utazó Budapest. — Veiner Gyula utazó Budapest. — Thver Vilmos utazó Budapest. — Spitz Ignátz utazó Budapest. — Rothbaum Lajos utazó Prága.

Központi Szálloda. Tafler Bernát birtokos Megyesegyháza. — Schwarz Miksa birtokos B.-Illye. — Brachfeld N. bankhivatalnok Budapest. — Szalay Antal k. közjegyzóhelyettes Makó. — Helfer Adolf utazó Budapest. — Rózsa Márton utazó Budapest. — Kassizer Emil utazó Budapest. — Spichmann Jakab utazó Bécs. — Werner Jakab utazó Bécs. — Deutschman Fülöp utazó Bécs.

Vass Szálloda. Neuman Adolf utazó Bécs. — Levin Jakab utazó Bécs. — Pohl Rezső utazó Budapest. — Jónás Frigyes utazó Hamburg. — Bezsenyi Sándor utazó Budapest. — Marhtal Ferencz utazó Bécs. — Pekarcsek József utazó Brebmer. — Klein Mór utazó Budapest. — Berger Mór utazó Bécs. — Magyar Kálmán utazó Budapest. — Marksteiner utazó Budapest. — Fischer Mór utazó Budapest. — Opreán Izidor utazó Budapest. — Dr. Marta Sándor ügyvéd Lippa.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi október hó 1-től.)

ARADRÓL		ARADRA	
Budapest felé indul:		**Budapest felől érkezik:**	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szmv. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		**Erdély felől:**	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinig délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnáig este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	—.—	Gyorsvonat delelőtt	8.23
Temesvár felé:		**Temesvár felől:**	
Személyvonat reggel	6:20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.55
Szeged felé:		**Szeged felől:**	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		**Brád felől:**	
Személyvonat reggel	6.25	Borossebesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.05	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borossebesig szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

Városi szinház.

Bérlet 119. sz. Páratlan.

Csütörtökön, 1901. évi január hó 31-én

Buborékok.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Csiky Gergely.

SZEMÉLYEK:

Solmay	Bács Károly.	Morosán . . .	Fenyéri Mór.
Szidónia, neje	Bácsné.	Tamás, fia . .	Erczkövy K.
Béla, fia . . .	Nemes S.	Sereczkyné .	Turbhányi O.
Szerafin . . .	Angyal Ilka.	Chupor	László Gy.
Róbert	Rubos A.	Hámos	Czakó V.
Gizella	Menszáros M.	Malvin, neje .	Kalocsa R.
Aranka	Garai Ilona.	Gombos . . .	Mezei Péter.
Rábay Miklós	Palágyi L.	Adolf, inas .	Szadai F.

Kezdete 7 órakor.

Az Aradi Közlöny
nyomdájában
néhány jó erkölcsü
tanuló
felvétetik.

Árverés husvéti lisztre.

A hitközségi tagoknak husvéti liszttel és husvéti kenyerekkel való ellátása, **folyó évi február hó 7-én d. e. 11 órakor**, a hitközség gyüléstermében tartandó szóbeli árverés utján fog kiadatni, melyre azonban irásbeli zárt ajánlatok is elfogadtatnak. Utóajánlatok nem fogadtatnak el. Az árverési feltételek a hitközség jegyzői hivatalában betekinthetők.

Arad, 1901. évi január hó 31-én.

Az aradi izr. hitközség elöljárósága:

Kohn S. N.,
alelnök.

3609

Marosmenti községek

figyelmébe ajánltatik

KAPRUCZA község

tulajdonát képező, **4 szekér, esetleg 30 ember hordképességgel biró, kötél nélküli**

kompnak

300 korona értékbeni, szabadkézből való

eladatása.

Kaprucza, 1901. évi január hó 28-án.

Községi elöljáróság.

3607

203/1891. pm.

Pályázati hirdetmény.

Arad szab. kir. város törvényhatóságánál egy 1400 korona tiszti fizetéssel s szabályszerü lakbérilletménnyel javadalmazott rendőrsegédtiszti állás kinevezés utján betöltendő lévén, azokat a kik ezen állást elnyerni óhajtják s az 1883. évi I. t.-cz. 19. szakaszában előirt minősitvénynyel birnak, felhivom, hogy pályázati kérvényüket méltóságos Urbán Iván főispán urhoz a folyó évi február hó 4-ig benyujtsák.

Arad, 1901. évi január hó 18-án.

Salacz,
kir. tan. polgármester.

Aranyat, Ezüstöt,

Gyémánt-Brilliantot,

Zálogczédulákat!!

és mindenféle ékszertárgyakat,

legmagasabb árban 3311

vesz, becserél és elad:

DEUTSCH IZIDOR

órás, ékszerész, Templom-u., Minorita-palota.

Nyilvános köszönet egy kiváló szépitőszernek.

Nyilatkozat. Igen tisztelt gyógyszerész ur! Az ön által feltalált **Ibolya-créme** kitünő hatása inditott arra, hogy ez uton leghálásabb köszönetemet nyilvánitom. A jó készitményért fogadja örökös köszönetemet, mert egy pár nap alatt eltávolitotta az arczomon lévő összes szeplőimet és májfoltokat, egyuttal biztositom, hogy széles ismerős körömben ajánlani fogom.

Bécs, 1899. decz. 5. Kitünő tisztelettel **Marsetzky Adél.**

Szeplő, májfolt, bibircs bőrvörösséget és mindennemü arcztisztátlanságot bámulatos rövid idő alatt elmulaszt az egész világon elterjedt **teljesen ártalmatlan** szer a **Hajós-féle**

IBOLYA-CRÉME

ára: 1 tégely 50 kr. Ibolya-créme szappan 35 kr. Ibolya puder fehér, rózsa és crém szinben 60 kr.

HAJÓS-féle IBOLYA-TEJ

(Eau de Violette de Hajós.) Ezen hygienicus mosdóviz az arcz, nyak, karok és kezeknek megkapó szépséget, fehérliliom és rózsa szinében tündöklő varázsos szint kölcsönöz. **Egy üveg 50 kr.**

Óvakodjunk értéktelen hamisitásoktól.

Ibolya-crémem csinos gömbölyü kék dobozban van és törvényes védjegyemmel van ellátva. Kapható a készitő és feltalálónál

HAJÓS ÁRPÁD

gyógyszertára és gyógyvegyészeti laboratoriumában

Arad, Andrássy-tér 22.

a megyeházzal szemben.

168—1901.

Hirdetmény.

Alulirott elöljáróság közhirré teszi, hogy Sikló községéhez tartozó 1667 cat. hold kiterjedésü „Botos" pusztai vadászati jog 6 évre és pedig 1901. augusztus 15-től 1907. augusztus 1-éig **folyó évi február hó 22-én délelött 10 órakor** Sikló község községházánál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatni fog.

Az árverési feltételek Siklón a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők. 3483

Sikló, 1901. január 19-én.

Horváth Gyula, jegyző. **Kerekes Vasilie,** biró.

3888—1900. tkvi sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A világosi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Uj-Szent-Anna község gyámpénztára végrehajtatónak, Rothmüller Antal és neje szül. Totterer Katalin uj-szt-annai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 380 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a világosi kir. járásbiróság területén lévő, Aradmegyében fekvő, az uj-szent-annai 586. számu tjkvben az A + 1. sor 973. hrszám a. felvett 391. uj, 344. régi összeirásu beltelkes ház mint ingatlanságra 800 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi február hó 18-ik napján délelött 10 órakor** Uj-Szent-Anna községházánál megtartandó nyilvános árverésen és pedig amennyiben a Rothmüller Terézia javára bekebelezett szolgalmi jog fentartásával oly árban adatnak el, amely e szolgalom telekkönyvi bejegyzését megelőző tehertétel fedezete szempontjából ezennel megállapitott 462 korona összeget meg nem üti, az árverés hatálytalanná válik és az ingatlan a szolgalmi jog fentartása nélkül a kitüzött határnapon ujabban elárvereztetik, a megállapitott kikiáltási áron alól is.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 80 kort készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. törvényczikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Világoson, 1900. évi nov. hó 27-ik napján.

A világosi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Aknay Andor,
kir. jbiró.

3608

KEFIR TEJ:

kefir gombával erjesztett tej, mely a gyomor falán keresztül gyorsan felszivódik és ez által nagy **táperővel** bir.

A gyomor és bélhuzamra gyakorolt enyhe izgató hatása által az **étvágyat és az anyagforgalmát** élénkiti.

Előkelő orvosi vélemények alapján kitünő gyógytápszernek bizonyult.

2511 Kapható a **„Hungária"** kávéházban is.

Sterilizált gyermektej

a legjobb gyermektápszer.

Nélkülözhetetlen oly anyáknak, akik gyermekeiket részben vagy egyáltalában nem táplálják. A csecsemő korának megfelelően higitva. Teljesen bacterium mentes. Az anyatejnek megfelelő alkatrészekből áll. Minden egyes étkezésre való adag légmentesen lezárt palaczkban sterilizálva, egyszeri táplálásra szolgál. Kezelése egyszerü s a természetes táplálással egyenértékü Prospektust, árjegyzéket, használati utasitást kivánatra bérmentve küldünk.

Dr. Singer János orvos és Rozvány György

gyógyszerész.

Sterilizált gyermektej, gyógy- és pasteurizált tej termelő intézete.

Aradon, Kossuth- és Batthyányi-u. sarkán.

1—1901. m. g. b. szám.

Hirdetmény.

Ezennel közhirré tesszük, hogy azoknak, akik a belvárosban, Sarkad, Erzsébet, Séga Poltura külvárosokban laknak a kamarási hivatalnál, azoknak pedig akik Gáj külvárosban és a tanyákon laknak a gáji külvárosi alkapitányi hivatalban be kell jelenteniök: hány darab juhot vagy sertést kivánnak a folyó évben a városi legelőkre bocsátani.

A bejelentésekre f. é. február 1, 4, 5, 6, 7, 8 napjait tüzzük ki határidőül, amelyen tul a bejelentések el nem fogadtatnak.

A bejelentés alkalmával lesznek kiállitva a kötelezvények a legeltetési dijak azon fele részére amelyek nem a legelőre bocsátás előtt, hanem f. augusztus hó 20-ig fize hetők be.

A pásztorokról az állattulajdonosok tartoznak gondoskodni.

Arad sz. kir. város mezőgazdasági bizottságának 1901. évi január 28-án tartott üléséből.

Varjassy,
tanácsnok.

Gondoljon mindenki a családjára!

Az ARADI KÖZLÖNY

3000 koronára

biztositotta minden előfizetőjét

baleset ellen.

Aki az **Aradi Közlönyre** 1901. február 1-től előfizet, az az **Aradi Ipar és Népbank által képviselt Nemzetközi baleset ellen biztositó részvénytársaságnál** baleset ellen biztositva van **halál esetére**

=3000 koronára,=

munkaképtelenség esetére

=3000 koronára,=

részleges munkaképtelenség esetére pedig a 3000 korona megfelelő hányadára

Az Aradi Közlöny

előfizetői rendes biztositási **kötvényt kapnak kézhez.**

Bejelentett és igazolt baleset után a kártéritési összeget azonnal kifizeti az

Aradi Ipar és Népbank,

mint a Nemzetközi baleset ellen biztositó részvénytársaság aradi vezérügynöksége.

A legnagyobb vidéki napilap most az Aradi Közlöny

Tökéletesen pótol minden fővárosi lapot Arad-, Csanád-, Békés-, Temes-, Torontál- és Hunyad-megyékben.

Megjelenik naponta 12—14 oldalon, vasárnap 24—30 oldalon.

Aradi nyomda részvénytársaság könyvnyomdája.